

PERGALĖ
Biblijos pamokos paaugliams (10–14 metų)
15

Turinys

1. Šeimyninis Dievo meilės medis
2. Taikus išsiskyrimas
3. Laukiant pažado
4. Nesutariantys broliai
5. Tarnaujant kaip Viešpačiui
6. Apdovanojimas už pabėgimą
7. Kur dėti talentus?
8. Netylėk
9. Valgis, gėrimas ir ... būkite sveiki!
10. Ugnies glėbyje
11. Klūpintis karalius
12. Liūtai, likę be pietų
13. Karai ir daug baisumų

1 pamoka

Šeimyninis Dievo meilės medis

Įsimintina eilutė: Juk išrinkau jį, kad galėtų pamokyti savo vaikus ir savo būsimą šeimą laikytis Viešpaties kelio, darant kas teisu ir teisinga (Pr 18, 19).

Tyrinėjimo tekstai: Pradžios 11, 10 – 12, 9.

Pagrindinė mintis. Dievas turi ypatingą planą kiekvienai šeimai.

Ar jums kas nors sakė, kad jūs esate labai panašūs į ką nors iš savo artimųjų? Ar kada susimąstėte, kad daugelis išorinių žmogaus bruožų persiduoda jam iš tėvų? Tikėjimas ir šeimos tradicijos taip pat perduodamos iš vienos kartos kitai.

Tapęs kasdienišku ir nuobodžiu, šeimyninis gyvenimas staiga atgyja, kai teta iš spintos ištraukia aprintas šimto metų senumo nuotraukas. Jūs pamatote, kad esate nuostabiai panašūs į savo senele, kuri kadaise buvo jūsų amžiaus. Dabar jūs suprantate, kad jūsų šeimą išskirianti pasmakrė arba nosis jums atiteko iš protėvių. Tos nuotraukos liudija, kad yra ryšys tarp mūsų ir mūsų protėvių. Gal būt mes nežinome jų vardų ir jų gyvenimo. Bet net jei nieko nežinome apie savo prosenelius, vis dėlto jų genai gyvena mumyse.

Daugeliui šiuolaikinių žmonių nerūpi, kas buvo jų proseneliai. Bet Senojo Testamento laikais tai buvo ne taip. Šeima buvo pati svarbiausia visuomenės dalis. Galime pastebėti, kad ilgi genealoginiai sąrašai užrašyti keletose Biblijos knygų, taip pat ir Pradžios knygos 11-ame skyriuje. Kiekvienas vyras kaip šeimos galva užrašytas metraštyje ir išpaustas žmonių atmintyje. Mes nieko nežinome apie vieno ar kito žmogaus išorę, bet galime pastebėti vaikų iš tėvų paveldėtą charakterį.

Dėl kruopščiai užrašytos genealogijos, Abraomas žinojo visus savo protėvius, pradedant nuo Adomo – Semą, Nojų, Metušelachą, Henochą, Setą. Tos Dievo žmonių šeimos iš kartos į kartą tarnavo Dievui. Ta tradicija išsilaikė iki Abraomo laikų. Savo šeimoje Abraomas pažino ir pamilo Dievą. Nepaisant to, kad jis gyveno tarp stabmeldžių, Abraomas garbino tikrai Jehovą.

Tuo metu didelė šeima buvo laikoma ypatingu Dievo laiminimo ženklu. Bet pamaldusis Abraomas ir jo žmona Sara neturėjo vaikų. Tai turėjo teikti jiems didžiulį nusivylimą. Jie, tikriausia, negalėjo suprasti, kodėl Dievas nesuteikė jiems džiaugsmo būti tėvais. Bet štai kartą Dievas pasakė Abraomui: “Padarysiu iš tavęs didelę tautą” (Pr 12, 2). Koks pažadas! Abraomas turės daug vaikų! Po tiek bevaikystės metų ta žinia, be abejo, suteikė jam didžiulį džiaugsmą. Bet tai buvo dar ne viskas.

“Padarysiu iš tavęs didelę tautą ir palaiminsiu tave... visos žemės tautos ras tavyje palaiminimą” – tęsė Dievas (Pr 12, 2–3).

Abraomas ir jo vaikai buvo pasirinkti ypatingam tikslui. Dievas Abraomo šeimai turėjo didžiulį planą. Jis ir jo vaikai, o taip pat ir jo vaikų vaikai, turėjo įvykdyti tam tikrą misiją – parodyti aplinkiniams žmonėms Dievo meilę. Tolimoje ateityje turėjo ateiti diena, kai vienas iš jo palikuonių turės gimti ėdžiose ir bus nukryžiuotas tam, kad išgelbėtų žmones iš nuodėmių. Kokia didelė tai buvo žinia Abraomo šeimai! Bet čia buvo dar ne viskas. “Eik iš savo gimtojo krašto, savo tėvo namų, – pasakė Dievas, – į kraštą, kurį tau parodysiu” (Pr 12, 1). Reikėjo, kad Abraomas paliktų pagonišką aplinką. Abraomo šeima buvo ypatinga, ir Dievas norėjo, kad aplinkinės tautos tai matytų. Jis tai šeimai turėjo ypatingą planą.

Senajame Testamente aprašyta Abraomo šeimos istorija. Kaip Dievas ir buvo pažadėjęs, Abraomo palikuonys tapo didele tauta – žydų tauta. Abraomui pažadėtos Dievo palaimos lietė ir vėlesnes kartas. Ilgus amžius tos tautos vardas garsėjo visoje žemėje. Kitų kraštų valdovai atvykdavo sužinoti tos tautos sėkmės paslaptį. Šeimos tradicijos vis dar buvo perduodamos iš kartos į kartą.

Dievas turi gerų planų ir šiuolaikinėms šeimoms. Mūsų šeimos yra ta vieta, kur mes pirmą kartą patyrėme ir suvokėme meilę. Čia mes pirmą kartą sužinojome apie Dievą, pastebėjome Jo kiekvienam iš mūsų duotus talentus. Mes turime dėkoti Dievui už mūsų šeimas ir palaimas, gaunamas per jas.

Sabata

Su savo tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtos pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Šeimyninis Dievo meilės medis”.

Įsimintiną tekstą užrašykite ant medžio formos iškirpto storo popieriaus lapo arba kartono. Padėkite tą “medį” tokioje vietoje, kur visą laiką galėtumėte jį matyti. Tai padės jums greičiau įsiminti Biblijos tekstą.

Pradėkite mokytis mintinai įsimintiną tekstą.

Pasimelskite už savo šeimą.

Pirmadienis

Perskaitykite Pradžios 11, 10–32.

Padarykite savo šeimos medį, įrašydami vardus savo giminaičių, kurie gyveno prieš kelias kartas. Kas jūsų šeimoje šiuo metu yra seniausias? Kaip tai galima sugretinti su Abraomo šeima?

Nupieškite Bibliją ties vardu to žmogaus, kuris pirmas jūsų šeimoje tapo krikščioniu.

Pasimelskite už savo giminaičius: tetas, dėdes, pusbrolius ir pusseseres.

Antradienis

Perskaitykite Pradžios 12, 1–9.

Ką turėjo padaryti Abraomas, kad gautų Dievo pažadėtą palaiminimą?

Pagalvokite, ar Viešpats norėjo, kad jūs paliktumėte ką nors savo gyvenime, įskaitant gyvenamosios vietos pakeitimą. Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite tai, ką jūs turėjote padaryti, kad išsilaisvintumėte iš to, kas jus skiria su Dievu.

Pasimelskite, kad Viešpats padėtų jums atsisakyti to, kas kliudo jums gauti Jo palaiminimus.

Trečiadienis

Įsivaizduokite, ką jautė Abraomas, kai Dievas pranešė jam, kad šis turi išvykti. Pasikalbėkite su žmogum, kuris neseniai pakeitė gyvenamąją vietą. Kokie sunkumai kyla persikeliant į naujus namus? Pasimelskite už tuos žmones, kurie šiuo metu persikelia.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Rūtos 1, 16.

Pagalvokite apie tai, kodėl Rūta nutarė gyventi kitoje šalyje?

Pagalvokite, kokią naudą gali duoti kam nors persikėlimas į jūsų gyvenamąją vietą?

Pasimelskite už tuos, kurie persikelia į jūsų gyvenamąją vietą.

Penktadienis

Perskaitykite Romiečiams 12, 4–5.

Parašykite laišką kai kuriems savo giminaičiams, kuriuose parašykite, kokie jie jums svarbūs.

Per šeimynines pamaldas pasiūlykite kiekvienam jūsų šeimos nariui papasakoti, kada jie patyrė Dievo vadovavimą.

Padėkokite Dievui už Jo palaimas, kurias Jis nuolatos jums siunčia.

2 pamoka

Taikus išsiskyrimas

Įsimintinas tekstas: “Tada Abromas tarė Lotui: ‘Prašyčiau, kad nebūtų vaido tarp manęs ir tavęs ar tarp mano piemenų ir tavo piemenų, nes esame giminaičiai’” (Pr 13, 8).

Tyrinėjimo tekstai: Pradžios 13 sk.

Pagrindinė mintis: Dievas palaiko tą, kuris konflikto metu pirmas siekia susitaikymo.

Ar teko girdėti savo adresu ką nors įskaudinančio? Ką jūs tuo metu jautėte? Bet kokia konfliktinė situacija atneša skausmą. Įvykis, kuris įvyko su Abraomu, moko mus teisingai spręsti konfliktus.

Abraomas atsiduso. “Šią savaitę mano kerdžius jau trečią kartą skundžiasi dėl Loto tarnų. Jie sudavė vienas kitam. Ir praeitą savaitę vienam iš mano tarnų po akim buvo mėlynė. Jei reikalai taip klostosi, tai gali atsitikti kas nors rimtesnio”, – mąstė Abraomas.

Abraomas buvo turtingas žmogus. Skirtingai nuo šiuolaikinių pasiturinčių žmonių, kurių turtai yra bankuose, pinigų kopiūrose arba nekilnojamame turte, Abraomo turtai buvo jo kaimenės: avys, ožkos, kupranugariai, asilai. Juos visus reikėjo aprūpinti pašarais. O rasti ganyklų tokiai gausybei galvijų buvo labai nelengva.

Tai buvo tik Abraomo problemų dalis. Jo sūnėnas Lotas gyveno kartu su juo, ir jis taip pat buvo turtingas. Jis turėjo daug avių, ožkų, kupranugarių ir asilų. Loto kaimenės ganėsi šalia Abraomo kaimenių, o to krašto ganyklos negalėjo aprūpinti pašaru tokia gyvulių daugybe. Todėl Abraomo ir Loto tarnai dažnai pykosi ar net mušėsi. Panašiai kaip didelė šeima mažuose namuose, jie stengėsi atsiriboti nuo kitų. Atėjo laikas, kada Abraomo ir Loto keliai turėjo išsiskirti.

Kaip vyresnis, Abraomas turėjo teisę pirmas rinktis, kur gyventi ir paprašyti Loto persikelti į kitą vietą. Bet Abraomas mylėjo Lotą ir žinojo, kad jei jis taip pasielgs, tai gali nuliūdinti savo sūnėną. Taigi Abraomas atėjo pasikalbėti su Lotu.

“Prašyčiau, kad nebūtų vaido tarp manęs ir tavęs ar tarp mano piemenų ir tavo piemenų, nes mes esame giminaičiai. Argi ne visas kraštas prieš tave? Prašyčiau atsiskirti nuo manęs. Jei tu eisi į kairę, aš eisiu į dešinę, jei tu eisi į dešinę, aš eisiu į kairę”. Lotas susimąstė. Jis už viską buvo skolingas savo dėdei Abraomui. Lotas žinojo, kad visus savo turtus jis įgijo tik todėl, kad pasirinko eiti su Abraomu. Praėjusiais metais jie buvo Egipte, iš kur grįžo su didžiuliais turtais. Jis žinojo, kad jis turėtų pasakyti ”Ne, dėde Abraomai, tu pirmas turi rinktis”. Juk tų laikų papročiu vyresniajam visada tekdavo pirmam priimti sprendimus. Laikantis gerų manierų, Abraomui taip pat reikėjo pirmam padaryti pasirinkimą. Lotas žinojo, kad Dievas buvo pažadėjęs visą tą kraštą Abraomui ir jo palikuonims. Jis jau norėjo pasakyti: ‘Gerai, dėde Abraomai, tu turi rinktis pirmas’, – bet staiga susilaikė. Lotas apsidairė. Kairėje matėsi sodrios žolės ganyklos, alyvų giraitės ir vynuogių plantacijos. Visiškai neblogai. Tai, tikriausia, gera vieta gyvenimui. Lotas pažvelgė į kairę. Lotui prieš akis iškilo derlingiausios žemės visame krašte. Tokios pat derlingos ir žalios, kaip Edeno sodas. Ir miestai ten tokie turtingi bei gražūs.

Akimirksniu Lotas nusprendė, kad turi pasinaudoti situacija ir pirmas rinktis. Negraujiamas sąžinės, jis naujam gyvenimui pasirinko rytinį kraštą. ”Kas būtų buvę, jei Abraomas būtų nutaręs pirmas rinktis, kur gyvens? Juk tada dėdė būtų galėjęs pasirinkti geriausias žemes”, – pagalvojo Lotas. Ar tada Lotas būtų galėjęs kaip Abraomas lengvai priimti kitą pasirinkimą? Ar tai nebūtų virtę šeimyninės nesantaikos pradžia?

Bet dėka išmintingo Abraomo sprendimo tai neįvyko. Abi pusės išsaugojo taiką, nes tam Abraomas paaukojo savo teisę rinktis pirmas. Savo gyvenimo pavyzdžiu patriarchas parodė mums geriausią sėkmės pasiekimo su aplinkiniais žmonėmis, ypač su savo šeimos nariais, kelią.

Gal mūsų mamos mažiau mėgsta tortus, nei kiti šeimos nariai? Įsivaizduokite, kas įvyktų, jei šeimą sudaro keturi žmonės, o ant stalo yra tik trys torto gabalėliai? Greičiausia, mama nutars, kad ji apskritai nelabai to torto ir nori. O jei kas nors iš vaikų, eidamas pasivaikščioti paliko paltuką namuose ir sušalo? Tada mama susups sušalusį vaikutį savo paltu.

“Tad visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite” (Mt 7, 12). “Lenktyniaukite tarpusavio pagarba” (Rom 12, 10). “Leiskite kitiems rinktis pirmiems ir tada džiaugsitės tuo, ką gausite į tą vietą”, – pasakytų Abraomas. Tai pati seniausia taisyklė, užrašyta Vadovėlyje tiems, kas nori išlaikyti gerus santykius su aplinkiniais.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamokos įspūdžiais.

Perskaitykite pasakojimą “Taikus išsiskyrimas”.

Nupieškite ką nors, kas vaizduotų taiką, tada po tuo piešiniu užrašykite įsimintiną tekstą.

Pradėkite mokytis mintinai įsimintiną tekstą.

Pasimelskite už tuos, kas šiuo metu išgyvena konfliktą.

Sekmadienis

Perskaitykite Pradžios 13 sk.

Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite Abraomo veiksmus, sprendžiant konfliktą su Lotu.

Nubraižykite schemą, vaizduojančią skirtumą tarp Abraomo laikų turtingumo ir kas laikoma turtu šiais laikais.

Raskite bibliotekoje žinių apie tai, kas yra turtingiausias žmogus jūsų šalyje.

Maldoje paprašykite Dievo išminties teisingai spręsti šeimyninius konfliktus.

Pirmadienis

Perskaitykite 1 Karalių 3, 16–28.

Perskaitytos Biblijos ištraukos pagrindu papildykite savo konfliktų sprendimo būdų sąrašą.

Pamąstykite apie konfliktus, vykstančius jūsų šeimoje.

Pasimelskite pagalbos išmintingai spręsti jūsų konfliktines situacijas.

Antradienis

Perskaitykite Mato 18, 15–16.

Padarykite korteles, vaizduojančias konfliktų sprendimo būdus. Pagalvokite, kaip geriau panaudoti vieną iš tų kortelių, kai kitą kartą susidursite su konfliktine situacija.

Pasimelskite už tą žmogų, su kuriuo turėjote konfliktą.

Trečiadienis

Perskaitykite Mato 18, 21–35.

Paskaičiuokite, kiek kartų turėtumėte atleisti.

Kaip manote, ką reiškia Jėzaus paminėti skaičiai? Ar galite suskaičiuoti, kiek kartų kažkam atleidote?

Pasimelskite dėl to, kad galėtumėte atleisti tiems, kas jus įskaudino.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Hebrajams 12, 14.

Sumeistraukite ką nors, kas vaizduotų jūsų jausmus, kai jūs su kuo nors esate susipykę, o po to pavaizduokite savo jausmus, kai jūs su visais esate taikoje.

Parašykite giesmę arba eilėraštį apie konfliktų sprendimo būdus.

Maldoje paprašykite Dievo parodyti tą žmogų, su kuriuo jums reikia susitaikyti.

Penktadienis

Šeimyninių pamaldų metu kartu su šeimos nariais suvaidinkite biblinę istoriją, užrašytą Pradžios 13 skyriuje.

Perskaitykite eilėraštį arba pagiedokite giesmę, kurią sukūrėte apie konfliktų sprendimo būdus.

Šeimos rate aptarkite savo konfliktus ir, panaudodami pasidarytas korteles, papasakokite, kokius konfliktų sprendimo būdus jūs sužinojote.

3 pamoka

Laukiant pažado

Įsimintinas tekstas: “Ir Abraomas, kantriai laukdamas, gavo, kas buvo pažadėta” (Hbr 6, 15).

Tyrinėjimo tekstai: Pradžios 16 sk.

Pagrindinė mintis. Sekimas Dievo nurodymais padės mums išvengti konfliktinių situacijų.

Laukimas. Tai nelengva užduotis. Laukimas Naujų metų. Laukimas savo gimtadienio. Laukimas mokyklos užbaigimo. Laukimas to laiko, kada pats galėsi vairuoti mašiną. “Būk kantrus”, – sako tavo tėvai, bet kartais ir jiems neužtenka kantrybės ko

nors laukti. Net tėvai gali pavargti laukti pagalbos ir imtis savo veiksmų. Bet nekantrumo pasekmė paprastai būna nelaimė.

Abraomas ir Sara gyveno tais laikais, kai didelėms šeimoms buvo rodoma didelė pagarba. Bet sulaukę 75 metų amžiaus, jie dar neturėjo vaikų. Atrodė, kad jie jau nebegalės turėti vaikų. Bet Dievas pažada Abraomui, kad jis bus didelės tautos tėvas. Tas pažadas Abraomui ir Sarai suteikia naujų vilčių, ir jie vėl ima laukti. Praeina keletas metų, bet Sara kaip ir anksčiau negali turėti vaikų.

“Ar Tu tikrai nori duoti mums sūnų? – po ilgo laukimo Abraomas paklausė Dievo. – Aš rengiuosi savo paveldėtoju padaryti savo tarną”. “Ne, – atsakė Dievas. – Tavo tikras sūnus taps paveldėtoju. Tavo palikuonių bus tiek, kiek žvaigždžių danguje. Iš tavo sėklos kils didelė tauta”.

Taigi jie vėl ėmė laukti ir laukė labai ilgai. Praėjo dešimt metų, bet kūdikis taip ir negimė. Abraomo ir Saros kantrybė išseko. Ir jie nutarė Dievo pažadą įgyvendinti savo rankomis. Taip jie nutarė padėti Dievui. “Imk mano tarnaitę Hagarą ir padaryk ją savo žmona, – kartą pasakė Sara. – Ji pagimdys tau sūnų”.

Kaimyninėse tautose buvo priimta turėti ne vieną, o kelias žmonas. Ir Abraomas nutarė pasekti jų pavyzdžiu. Biblijoje neparašyta, kiek laiko Abraomas apie tai mąstė. Vienaip ar kitaip, mes galime būti tikri, kad jis dėl to nepasitarė su Dievu. Abraomas buvo nusivylęs. Jis nebegalėjo kantriai laukti. Jis paėmė Hagarą kaip savo antrąją žmoną. Praėjo visai nedaug laiko, ir ji ėmė lauktis kūdikio. Abraomas galėjo pagalvoti, kad pagaliau jo problema išsisprendė, bet tai buvo ne taip. Paniekinimas Dievo plano atnešė tik nelaimę.

Dabar dviejų žmonių santykiai tapo nepakeliami. Hagara laukėsi kūdikio, kas nepavyko Sarai, ir, žinoma, ji savo poniai priminė tai pasitaikius kiekvienai progai. Ar gali įsivaizduoti, kas ten vykdavo?

– Hagara, prašau atnešk man...

– Pati atsinešk, aš laikiuosi kūdikio.

– Hagara, tu esi mano tarnaitė ir privalai daryti ką tau liepiu.

– Sara, aš esu Abraomo žmona ir laikiuosi kūdikio. Pati tai padaryk.

Sara nubėga pas Abraomą.

– Žiūrėk, kas atsitiko! – raudoja ji. – Ji tapo nėščia ir dabar niekina mane.

– Ji tavo tarnaitė. Daryk su ja ką tik nori, – tarė Abraomas.

Sara labai niršo ant Hagaros. To priežastis buvo pavydas. Biblija pasakoja, kad Sara ėmė spausti savo varžovę, ir Hagara pabėgo į dykumą, kur prie vandens šaltinio ją surado angelas.

– Grįžk pas savo šeimninę ir paklusk jos šiurkščiai rankai, – pasakė jai angelas. – Tu laukiesi kūdikio ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Izmaeliu.

Taigi Hagara grįžo namo, o netrukus gimė Izmaelis. Pagaliau Abraomas turėjo kūdikį, – sūnų, kurį labai mylėjo. Atrodė, kad dabar viskas stojo į savo vietas.

Bet panašiai kaip ir skubotai suremontuotos lubos, skuboti sprendimai gali likti “sausai” tik trumpą laiką. Šeimyninės problemos Abraomą paliko tik trumpam laikui. Tik po keleto metų, kai Sarai gimė Izaokas, Abraomas suprato, kokią didelę klaidą jis padarė. Konfliktas tarp dviejų moterų ir jų sūnų ėmė augti. Jei tik Abraomas būtų pasitikėjęs Dievu! Jei tik jis būtų sulaukęs laiko, kada Dievas Pats įvykdys Savo pažadą! Tada Abraomas būtų buvęs apsaugotas nuo daugybės bėdų.

Abraomas buvo nusiminęs dėl savo poelgio. Juk Dievas pažadėjo jam palikuonį, o jis aplenkė Dievą, panaudodamas savo paties planą. Dabar jau iki pat senatvės Abraomas mokėsi pasitikėti Dievu visame kame, ypač klausimuose, liečiančiuose jo šeimą.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtos pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Laukiant pažado”.

Suraskite savo namuose kokį nors daiktą, simbolizuojantį kantrumą, ant popieriaus lapo užrašykite įsimintiną tekstą ir padėkite šalia to daikto.

Pradėkite mintinai mokyti įsimintiną tekstą.

Pasimelskite, kad Dievas padėtų jums kantriai laukti, kada Jis įvykdys Savo planus jūsų gyvenime.

Pirmadienis

Perskaitykite Pradžios 16, 1–4.

Suraskite krikščioniškuose žurnaluose straipsnį, pasakojantį apie žmones, kurie pasirinko Dievo kelią savo problemų sprendimui.

Iškirpkite tą straipsnį ir atsineškite į Sabatos mokyklos pamoką.

Pasimelskite už žmones, apie kuriuos skaitėte tame pasakojime.

Antradienis

Perskaitykite Pradžios 16, 5–6.

Kas tame pasakojime buvo įsižeidęs? Kas nenorėjo prisiimti atsakomybės už savo poelgį? Kas pabėgo? Kam angelas pasakė, kaip reikia pasielgti?

Aprašyk savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje keletą panašių situacijų, kurios galėjo įvykti mūsų laikų žmonėms.

Maldoje paprašykite Dievo išminties išvengti konfliktinių situacijų.

Trečiadienis

Perskaitykite Pradžios 16, 7–10.

Pamąstykite apie tai, kaip gali žmonės, gyvenantys šiuolaikiniame pasaulyje, išvengti problemų savo šeimose?

Perskaitykite Psalmę 40, 2–4 tam, kas, gal būt, dabar mėgina išspręsti konfliktą su savo artimaisiais.

Pasimelskite už tuos, kas jaučia, kad nebegali kovoti su savo sunkumais.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Pradžios 16, 11–16.

Parašykite eilėraštį arba giesmę apie tai, kaip Dievas sprendžia problemas.

Įsivaizduokite, kad imate interviu iš Hagaros po jos susitikimo su angelu.

Padėkokite Dievui už tai, kad Jis padeda mums spręsti problemas, kada mes mėginame nuo jų pabėgti.

Penktadienis

Perskaitykite Psalmę 40, 2–4.

Šeimyninėse pamaldose perskaitykite eilėraštį arba pagiedokite giesmę, kurią vakar sukūrėte.

Suvidinkite pasakojimą apie Hagarą ir angelą.

Pakalbėkite apie tai, kaip jūsų šeima galėtų išvengti konfliktų.

Padėkokite Jėzui už tai, kad Jis padeda jums išspręsti konfliktines situacijas.

4 pamoka

Nesutariantys broliai

Įsimintinas tekstas: “Pakluskite vieni kitiems dėl Kristaus baimės” (Ef 5, 21).

Tyrinėjimo tekstas: Pradžios 21, 1–21.

Pagrindinė mintis. Dievas padeda mums palaikyti gerus santykius su artimaisiais net sunkiose aplinkybėse.

Jei jūs keletą vakarų pažiūrėsite televizijos naujienas, tai būtinai išgirsite pasakojimą apie konfliktines situacijas Viduriniuosiuose Rytuose. Tai visai ne naujas konfliktas. Viduriniųjų Rytų gyventojai kariauja jau apie 4000 metų, nuo pat savo atsiradimo laikų. Tų tautų nesantaika prasidėjo tuo metu, kai du broliai negalėjo rasti bendros kalbos.

Po ilgų pažadėtojo sūnaus laukimo metų Abraomas ir Sara nustojo pasitikėję Dievu ir patys nusprendė tai įvykdyti. Sara atidavė į žmonas Abraomui savo tarnaitę Hagarą. Netrukus Hagara tapo nėščia. Bet nepasitikėjimas Dievu tai šeimai atnešė tik nelaimės.

Abraomui sukako šimtas metų tuo metu, kai gimė Izaokas. Kaip jau nujaučiate, to mažylio gimimas atnešė didžiulį džiaugsmą jų tėvams. Tai buvo kūdikis, kurį Dievas buvo pažadėjęs dar prieš dvidešimt penkerius metus. Bet po dešimties metų, kai Abraomas nutarė, kad jo paveldėtoju vis dėlto taps jo ištikimasis tarnas, Dievas iš naujo pakartojo Abraomui pažadą apie jo paties sūnaus gimimą. Po to, kai gimė Izmaelis, Dievas dar kartą patikino patriarchą, kad būtent Sara pagimdys sūnų. Abraomas paklausė Dievo, ar Jis palaimins jo pirmagimį, Izmaelį. Bet sūnus, gimęs iš Saros, buvo Dievo pažadėtasis vaikas, vienintelis, su kuriuo Dievas galėjo sudaryti Savo Sandorą.

Gimus Izaokui, Abraomo namuose įtampa tik sustiprėjo. Kai Izaokas dar buvo mažas berniukas, jo tėvas nutarė jo garbei surengti dideles iškilmes. Tai labai supykė Izmaelį ir jo motiną Hagarą. Tada Izmaelis ėmė tyčiotis iš dar visiškai jauno Izaoko. To Sara pakęsti negalėjo.

– Išvaryk šią vergę su sūnumi, – pasakė ji Abraomui (Pr 21, 10).

Matyt, kad Sara nebegalėjo net ištarti jų vardų.

Pirmą kartą, kada ji pasiskundė Abraomui dėl Hagaros, Abraomas pasakė, kad Sara gali su savo verge pasielgti kaip tinkama. Bet dabar Hagara buvo jo keturiolikmečio sūnaus motina, kurį Abraomas labai mylėjo. Ir štai šeimos tėvas prašo Dievo pagalbos.

– Sara teisi, – pasakė Viešpats. – Izaoke bus palaiminta tavo sėkla. Bet Izmaelis taip pat tavo sūnus, ir iš jo Aš taip pat pakelsiu tautą.

Abraomui buvo sunku klausytis paliepimo išvaryti Izmaelį ir jo motiną, bet dar sunkiau buvo tai įvykdyti.

Kitą dieną Abraomas paėmė maisto ir vandens, visa tai padavė Hagarai ir išleido ją bei savo vyriausiąjį sūnų į dykumą. Galite įsivaizduoti, kaip plyšo Abraomo širdis, matant, kaip šie tolsta vis toliau nuo namų.

Dievas pasirūpino Izmaeliu ir jo motina. Biblija sako: “Dievas buvo su berniuku, jam augant” (Pr 21, 20). Vėliau Izmaelis palaikė ryšius su savo tėvu, o kai Abraomas mirė, jis drauge su Izaoku jį palaidojo.

Izmaeliui gimė dvylika sūnų. Angelo pranašystė išsipildė jo sūnų gyvenime: “Jie klajojo... netoli Egipto... Kiekvienas jų statėsi stovyklas šalia visų savo giminių” (Pr 25, 28).

Izmaelio palikuonys, kaip ir Izaoko palikuonys, sukūrė ištisą tautą. Šiandieną pirmuosius mes vadiname arabais, o antruosius žydais. Didysis konfliktas Viduriniuosiuose Rytuose prasidėjo nesutarimu tarp dviejų brolių: pažadėtojo sūnaus, kuris įgijo savo tėvo palikimą, ir jo brolio, kuris buvo išvarytas iš tėvo namų gyventi dykumoje. Kiekvienas iš jų tikėjosi savo tėvo palaiminimo. Vėliau kiekvienas reiškė savo teises į Kanaano teritoriją, kaip nuosavą žemę. Todėl iki šiol jie kariauja vienas su kitu.

Tikriausia Abraomas net neįsivaizdavo, kad jo sūnų ginčas užsitęs 4000 metų. Deja, bet daugelis mūsų neapgalvotų veiksmų gali nusitęsti į tolimą ateitį ir suteikti mums daug nemalonumų ilgus metus.

Abraomo sprendimas imti antrą žmoną prieštaravo Dievo planui dėl laimingos šeimos. Iki šiol mes matome liūdnas to neteisingo sprendimo pasekmes.

Dievas žino laimingo šeimyninio gyvenimo formulę. Jis moko mus kurti santykius su aplinkiniais žmonėmis taip, kad mūsų gyvenime nebūtų vietos širdgėlai ir apgailestavimui. Jis nori, kad mes, žvelgdami į praeitį, nekalbėtume apgailestaudami: “Jei visa tai būtų ne taip...”

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Nesutariantys broliai”.

Iškirpkite iš popieriaus du žmogeliukus. Įsimintą tekstą užrašykite taip, kad jis eitų per abu žmogeliukus. Pastatykite dirbiniuką į tokią vietą, kur galėtumėte dažnai matyti ir skaityti visą savaitę.

Pradėkite mintinai mokytis įsimintą tekstą.

Melskitės, kad Dievas išmokytų jus gyventi santarvėje su savo artimaisiais.

Pirmadienis

Perskaitykite Pradžios 21, 1–7.

Pakalbėkite su kuo nors iš suaugusių bažnyčios narių ir paprašykite jų papasakoti apie tuos atvejus, kada Dievas jiems sakė: “Palauk”.

Prisiminkite, kaip jūs reagavote į tai, kada kas nors iš tėvų ar Dievas sakė jums: “Palauk”.

Maldoje paprašykite Dievo duoti jums kantrybės, kada jums jos reikia.

Antradienis

Perskaitykite Pradžios 21, 8–21.

Padarykite atviruką arba ką nors kito malonaus ir padovanokite jį broliui, seseriai arba artimam draugui.

Šią savaitę klausykitės žinių apie įvykius, susijusius su konfliktais tarp izraeliečių ir jų kaimynų arabų.

Pasimelskite už tuos žmones, kurie yra įtraukti į konfliktą Viduriniuosiuose Rytuose.

Trečiadienis

Perskaitykite Efeziečiams 5, 18–33.

Nupieškite žemėlapij arba schemą, pagrįstą įsimintinu tekstu. Jį pavadinkite “Kaip palaikyti gerus santykius”.

Sudarykite jūsu giminaičių sąrašą.

Pasimelskite už tuos, kurie įrašyti šiame sąrašė.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Morkaus 12, 31.

Kaip jūs suprantate posakį “mylėk savo artimą kaip save patį”?

Parašykite giesmę arba eilėrašį apie tai, kaip žmonėms reikia elgtis vieniems su kitais.

Padėkokite Dievui už Jo atsiųstą pagalbą tuo metu, kai jūs išgyvenote sunkumus.

Penktadienis

Perskaitykite Pradžios 21, 1–21.

Perskaitykite savo šeimos nariams eilėrašį arba pagiedokite giesmę, kurią sukūrėte vakar.

Paprašykite kitų papasakoti apie tai, kaip jie sprendžia jų gyvenime kilusius konfliktus.

Pakvieskite kiekvieną šeimos narį pasimelsti už jų pažįstamus, kurie šiuo metu išgyvena konfliktą. Visi kartu kreipkitės į Dievą, prašydami pagalbos tiems žmonėms įgyti santarvę su savo artimaisiais.

5 pamoka

Tarnaujant kaip Viešpačiui

Įsimintinas tekstas: “Noriai tarnaukite kaip Viešpačiui, o ne žmonėms” (Ef 6, 7).

Tyrinėjimo tekstai: Ef 6, 5–9.

Pagrindinė mintis. Mes Dievui tarnaujame tada, kai iš visos širdies tarnaujame aplinkiniams žmonėms.

Įsivaizduokite, kad jums neleidžiama rinktis, kada keltis, ką skaityti, ką valgyti, kur eiti arba ką daryti. Kaip manote, kaip tada jaustumėtės? Maždaug taip bibliniais laikais jautėsi vergai.

Po Jėzaus mirties daug vergų tapdavo krikščionimis. Geroji išganymo žinia visada pasiekdavo tuos, kurie yra beviltiškoje padėtyje. O tai pirmiausia buvo vergai.

Tais laikais didžioji žemės gyventojų dalis buvo vergai. Ir daugelyje miestų, kur pabuvodavo apaštalas Paulius, vergų skaičius žymiai viršydavo ponų skaičių. O daugumą iš Pauliaus įkurtų bažnyčių sudarė kaip ponai, taip ir vergai.

Romos pilietis savo nuosavybėje turėdavo šimtus vergų, ir jis su jais galėjo elgtis kaip panorėjęs. Šeimininkas galėjo savo vergus mušti, kankinti ar net nužudyti. Jei vergas mėgindavo gintis, tai ponas galėjo išžudyti visą to vergo šeimą. Tai buvo sunkus gyvenimas daugybei žmonių. Todėl nenuostabu, kad Paulius ragino ir mokė savo laiškais vergus, gyvenančius įvairiuose miestuose. Kartą jis parašė visą laišką Filemonui, kuriuo mokė turtingus krikščionis maloningai elgtis su savo vergais.

Jums gali kilti klausimas, kaip tie Pauliaus pamokymai liečia mus, juk vergovė jau seniai panaikinta? Bet juk kiekvieną iš mūsų supa daugybė žmonių, kurių atžvilgiu mes galime taikyti Pauliaus duotus pamokymus. Tai gali būti tėvai, mokytojai arba globėjai. Po keleto metų jais taps jūsų viršininkai arba sutuoktinis, o tikite tuo ar ne, bet ir jūsų pačių vaikai. Laimingas gyvenimas labai priklauso nuo sukūrimo gerų santykių su kitais žmonėmis. Taigi Pauliaus žodžiuose, skirtuose vergams, glūdi daug išminties ir mums.

“Klausykite savo žemiškųjų šeimininkų... su neklastinga širdimi”, – rašė Paulius (Ef 6, 5). Neklastinga širdimi reiškia sąžiningai, kilniai, nuoširdžiai.

“Ne dėl akių tarnaudami, lyg žmonėms patikti norėdami, bet kaip Kristaus vergai, iš širdies vykdantys Dievo valią” (Ef 6, 6). Tai reiškia nieko nedaryti dėl akių, kad mus matytų, bet visada stengtis kuo geriau įvykdyti savo pareigas.

“Klausydami... kaip Kristaus... noriai tarnaudami kaip Viešpačiui” (Ef 6, 5–7). Tai bent! Elgtis su savo ponu, kuris yra tironas, kaip su Jėzumi. Mūsų laikais tas principas liečia jūsų tėvus, mokytojus, vadovus. Dėl jų mes viską turime padaryti taip, kaip tai darytume dėl Kristaus.

Įsivaizduokite gerą, entuziastingai vykdantį savo pareigas vergą. Taip pat įsivaizduokite tuos žmones, tarp kurių jis gyvena. Tarp šimtų pikty, niūrių darbininkų atsirado vienas, viską darantis žvaliai ir iš širdies. Vienas vienintelis džiaugsmingas ir neprilygstamas tikintysis ir šventas žmogus, kurio elgesį motyvuoja jo sąžinė. Kaip manote, ar jo šeimininkas atkreips į jį dėmesį? Žinoma. Biblijoje minimi žmonės, kurie gyveno toli prieš atsirandant krikščionybei. Pažiūrėkite į Juozapą, Rūtą arba mergytę, Naamano tarnaitę. Kiekvieno jų gyvenimas buvo pilnas paklusnumo ir atsakomybės, ko pasekmė buvo didžiulė įtaka aplinkiniams.

Paklauskite to, kas vadovauja kokiam nors įstaigai arba organizacijai, ir jis pasakys, kad visada reikia pasišventusių ir atsakingų darbuotojų. Ir mūsų laikais išlieka aktualus entuziazmas, sąžiningas pareigų vykdymas, nuoširdus tarnavimas tėvams, vadovams, mokytojams arba kam nors kitam. Tas geras liudijimas yra stiprus argumentas Evangelijos naudai: gerumas vis dar gali užkariauti ponų širdis Viešpačiui.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtos pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Tarnaujant kaip Viešpačiui”.

Padarykite popierinę grandinėlą. Ant kiekvienos grandelės užrašykite po žodį iš įsimintino pamokos teksto.

Pradėkite mintinai mokytis įsimintiną tekstą.

Pasimelskite, kad Dievas duotų jums noro paklusti tiems, kuriuos Jis paskyrė būti aukštesnius už jus.

Pirmadienis

Perskaitykite Efeziečiams 6, 5–9.

Sudarykite sąrašą tų žmonių, kurie tarnauja jūsų bendruomenėje.

Pasikalbėkite su kuo nors iš tų, kurie tarnauja kitiems.

Pasimelskite už visus tuos, kas tarnauja kitiems.

Antradienis

Perskaitykite 1 Korintiečiams 9, 19.

Pagalvokite, kaip galėtumėte patarnauti aplinkiniams, kad vėliau tie žmonės galėtų priimti Kristų.

Suraskite Biblijoje pasakojimų apie vergus, kurie buvo tikintys ir pakluso savo ponams kaip Kristui. Kokį įspūdį jie padarė savo ponams? Kaip ponai pažiūrėjo į jų tikėjimą?

Pasimelskite, kad Dievas palaimintų jūsų tarnavimą Jam dar labiau.

Trečiadienis

Paskaičiuokite, kiek gali būti tarnavimo kitiems būdų.

Pagalvokite apie kitas jūsų gyvenimo sritis, kurias jūs galite įveikti gerumu.

Užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje tuos pasikeitimus, kuriuos reikia atlikti jūsų santykiuose su kitais žmonėmis. Sudarykite planą, kurio laikydamiesi galėtumėte pasiekti savo tikslą.

Maldoje paprašykite Dievo padėti jums tą planą įgyvendinti.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Izaijo 1, 19–20.

Melskitės, kad Viešpats padėtų jums šias eilutes suprasti.

Parašykite giesmę arba eilėrašį apie tai, ką jūs iš šitų eilučių supratote.

Suraskite laikraščiuose arba istorijos žurnaluose straipsnį apie tai, kaip kai kurie žmonės kitiems patarnavo labiau nei kiti.

Penktadienis

Paklauskite savo šeimos narių, ką reiškia būti tarnu.

Pasidalykite su jais tuo, ką šią savaitę sužinojote apie tarnavimą.

Padarykite plakata, kuriame tarsi istorinį nuotykį pavaizduokite tą tarnavimą, kurį jūsų šeima su džiaugsmu galėtų vykdyti.

Pasimelskite, kad jūsų šeimoje kiekvienas tarnautų kitam dar uoliau.

6 pamoka

Apdovanojimas už pabėgimą

Įsimintinas tekstas: “Palik savo atnašą tenai prie aukuro, eik pirmiau susitaikinti su broliu ir tada sugrižęs aukok savo dovaną” (Mt 5, 24).

Tyrinėjimo tekstas: Filemonui 1–22 eil.

Pagrindinė mintis. Mes Dievui tarnaujame tada, kai rodome besąlygišką meilę kitiems.

Ar norėtumėte kada nors pabėgti iš namų? Kuo tokia mintis jus vilioja? Kur ketintumėte keliauti? Ką manote daryti? Onesimas būtent taip mąstė. Jis pabėgo nuo savo šeimininko ir buvo apgailėtinas bei alkanas tuo metu, kai susipažino su Pauliumi.

Onesimui kilo sunkumų. Ne tik dėl to, kad jis buvo Romos imperijoje vergas, jis buvo pabėgęs vergas. Dar blogiau, jis buvo pabėgęs vergas, kuris apvogė savo šeimininką.

Onesimas buvo savo šeimininko nuosavybė, ir šis su juo galėjo pasielgti taip, kaip panorės. Kankinimai ir net nužudymas niekam nebūtų sukėlę net klausimų. Romos vergų priklausymas savo ponams būdavo patvirtinamas atitinkamais dokumentais, ir Onesimas liko trokšti geriausio. Ir štai pabėgęs vergas atvyksta į Romą, kaip galima toliau nuo savo pono, gyvenančio Kolosuose. Šeši šimtai mylių Viduržemio jūra, jo manymu, buvo pakankamai didelis atstumas nuo pono namų.

Roma buvo didžiulis miestas, kur buvo galima labai paprastai įsimaišyti į triukšmą. Matyt čia Onesimas greitai išleido visus pavogtus savo pono pinigus.

Be pinigų, be draugų, pilnas baimės, Onesimas sutiko Paulių. Tuo metu apaštalas buvo Romoje namų arešte. Bendravimas su Pauliumi nepraėjo be pėdsakų: po kurio laiko Onesimas priėmė Kristų į savo širdį. Jo šeimininkas Filemonas taip pat buvo krikščionis,

ir jis taip pat buvo pažįstamas su Pauliumi. Įdomu pastebėti, kad nors Onesimas tarnavo šeimininkui, kuris buvo krikščionis, matyt, kad gyvenimo sąlygos jo namuose paliko troškimą trokšti ko geresnio, jei jau Filemono vergas turėjo pakankamai priežasčių bėgti. Juk Onesimas atsivertė į krikščionybę ne dėl geros jo šeimininko įtakos, bet dėl apaštalo Pauliaus meilės ir priėmimo, kurį jis sutiko už šimtų mylių nuo Filemono namų, Romoje.

Paulius gerai įvertino Onesimą, kuris prisipažino padaręs nuodėmę ir atgailavo. Jis tapo artimu Pauliaus draugu, kuris švelniai juo rūpinosi. Dabar jie kartu skelbė žmonėms apie Dievo malonę ir atleidimą.

Nepaisant to, Paulius nepritarė Onesimo poelgiui. Apaštalas įtikinėjo jį grįžti pas savo šeimininką ir paprašyti atleidimo. Onesimui, tikriausia, turėjo būti labai sunku ryžtis tokiam žingsniui.

Paulius nepasiuntė pabėgusio vergo tuščiomis rankomis. Jis pasiuntė su juo ilgą laišką, kuriame buvo pažadas ir asmenišką prašymą. Šis laiškas išliko iki šių dienų, jis yra Biblijoje. Tai „Laiškas Filemonui“. Čia mes matome kaip pažadą, taip ir prašymą. Paulius pažada Filemonui užmokėti Onesimo skolas. Apaštalas taip pat prašo Filemoną priimti atgal savo vergą „jau ne kaip vergą, o daugiau – kaip mylimą brolių... Priimk jį kaip mane... Rašau tau, pasitikėdamas tavo klusnumu ir žinodamas, jog padarysi daugiau, negu prašau“ (Flm 16–21). Laiške Paulius nepritaria Onesimo pabėgimui, bet užsiminė, kad jis norėtų, jog Filemonas padovanotų jam laisvę, ir, gal būt, pasiųstų jį atgal pas Paulių.

Filemonui skirtas Pauliaus prašymas vėl priimti ir po to padaryti laisvu pabėgusį ir apsigvenusį jo vergą, įkvėpė Onesimui troškimą grįžti pas savo šeimininką. Kas, jausdamas tą pačią baimę, pasielgtų kaip Onesimas? Kodėl jis galėjo tikėtis vietoj bausmės atleidimo?

Yra tik vienas atsakymas ir viena viltis, kurią turėjo Onesimas, – tai krikščioniška meilė. Paulius savo laiške tai priminė: „Girdžiu apie tavo tikėjimą ir meilę Viešpačiui Jėzui ir visiems šventiesiems“ (5 eil.). Ta meilė turėjo apimti ir meilę pabėgusiam vergui, kuris dabar tapo broliu Kristuje. Žinoma, Onesimas nieko nepadare, kad nusipelnytų šeimininko meilės. Priėmimas to pabėgusio vergo nenubaudžiant jo tikrai buvo besąlygiškos meilės aktas. O jo išlaisvinimas? Išlaisvinimas būtų tapęs absoliučiu liudijimu to, kad Filemonas yra krikščionis. Tuo poelgiu jis būtų pademonstravęs aplinkiniams tą besąlygišką meilę ir atleidimą, kokį Jėzus išlieja ant kiekvieno iš mūsų. Jėzaus Kristaus atleidimas ir mirtis buvo besąlygiškos meilės nuodėmingiems žmonėms įrodymas, ir Filemonas turėjo šansą parodyti tokią meilę ir atleidimą Onesimui.

Mes nežinome tos istorijos pabaigos. Mes nežinome, kas įvyko, kai Onesimas ir Filemonas susitiko akis į akį. Bet mes tikimės, kad Filemonas su Onesimu pasielgė taip, kaip Jėzus pasielgė su juo pačiu. Mes taip pat galime prašyti Dievo išmokyti mus rodyti meilę ir atleidimą tiems, kas padarė mums pikta.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtos pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Apdovanojimas už pabėgimą”.

Nupieškite sportinę avalynę, iškirpkite tą piešinuką, užrašykite ant jo įsimintiną tekstą ir padėkite ten, kur jums dažnai kritų į akis visą savaitę.

Pradėkite mintinai mokyti įsimintiną tekstą.

Pasimelskite, kad geriau suprastumėte pagrindinę šio pasakojimo mintį.

Pirmadienis

Perskaitykite Filemonui 1–25 eil.

Iš istorinių šaltinių sužinokite, ką reiškė būti vergu Romos imperijoje.

Aptarkite su tėvais arba kitais suaugusiais, dėka ko atsiranda pagarba autoritetingiems žmonėms.

Pasimelskite, kad suprastumėte tikrą krikščionišką mandagumą.

Antradienis

Perskaitykite Luko 6, 27–28.

Pasinaudodami geografijos žemėlapiu, išmatuokite atstumą tarp Romos, kur buvo Paulius su Onesimu, ir Kolosų, kur gyveno Filemonas. Koks maršrutas nuo Romos iki Kolosų buvo pats geriausias? Kodėl?

Įsivaizduokite vaizdą, kai Onesimas grįžo pas Filemoną. Pavaizduokite popieriuje tą siužetą arba sukurkite dialogą, apibūdindami jausmus, kokius jūs patyrėte matydami tą susitikimą.

Pasimelskite dar tobulesnių santykių su kuo nors iš jūsų namiškių arba pažįstamų.

Trečiadienis

Perskaitykite Jono 15, 12–17.

Palyginkite Pauliaus troškimą padengti Onesimo skolą Filemonui su Kristaus troškimu sumokėti už mūsų nuodėmes.

Tą palyginimą aprašykite eilėraštyje arba giesmėje.

Maldoje paprašykite Dievo suteikti jums geresnį supratimą to, ką Jėzus padarė dėl jūsų.

Ketvirtadienis

Suraskite Psalmėse žodžius “atleidžia” ir “atleido”.

Užrašykite surastus tekstus į savo Biblijos tyrinėjimo knygutę.

Padarykite plakata, užrašydami ant jo Biblijos tekstus, kurie jums labiausiai patiko.

Pasimelskite, kad galėtumėte atleisti tam, kas jus nuskriaudė.

Penktadienis

Drauge su visa šeima pamaldų metu perskaitykite Efeziečiams 6, 5–9.

Pasvarstykite su namiškiais apie tai, kas būtų įvykę ano meto visuomenėje, jei visi vergai ir ponai būtų pasielgę taip, kaip patarė Paulius. Ar būtų išlikusi vergovė?

Perskaitykite eilėrašį arba pagiedokite giesmę, kurią sukūrėte trečiadienį.

Maldoje paprašykite Dievo parodyti, kur jums labiausiai reikia parodyti krikščionišką meilę.

7 pamoka

Kur dėti talentus?

Įsimintinas tekstas: “Turime įvairių dovanų, destis kokia malonė mums suteikta. Kas turi pranašystės dovaną, tegul ja naudojasi, laikydamasis tikėjimo” (Rom 12, 6).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 25, 14–30.

Pagrindinė mintis. Mes tarnaujame Dievui, kai panaudojame savo talentus, padėdami kitiems žmonėms.

Prisiminkite laiką, kada mokėtės važiuoti dviračiu arba riedlentėmis. Ar iš karto pavyko? Aišku, kad ne. Bet jums buvo duota laiko išmokti. Taip ir mums reikia ugdyti savo talentus. Kuo daugiau praktikuojamės, tuo geriau galėsime panaudoti savo dovanas tarnaudami Jėzui. Įsivaizduokime tris tarnus, apie kuriuos pasakojo Jėzus.

Jochazas, Korėjus ir Lamechas žiūrėjo vienas į kitą. Jie stovėjo laukdami savo pono. Kodėl ponas pasikvietė juos tris? Paprastai ponas nesikviesdavo tris tarnus. Tikriausia kas nors įvyko.

Jochazas ir Korėjus mąstė, kam šeimininkas juos pasikvietė, kai staiga Lamechas pamatė jų įeinantį į namus.

– Jis jau atėjo, – perspėjo Lamechas.

– Visi čia, – pasakė šeimininkas nusišypsodamas. Tarnai iš karto pasijuto geriau. Ponas buvo teisingas žmogus, ir jei jis būdavo kuo nors nepatenkintas, tai visada tai pasakydavo.

– Turiu nepaprastą naujieną. Aš turiu išvykti su reikalais. Manęs ilgą laiką nebus. Aš stebėjau kiekvieną iš jūsų ir, manau, kad jūs susidorosite su užduotimi, kuri reikalauja didelės atsakomybės. Taigi aš nutariau kiekvienam iš jūsų duoti tam tikrą pinigų sumą,

kad jūs protingai tvarkytumėtės ja, kol manęs nebus. Kai grįšiu, jums reiks atsiskaityti man už tai, kaip jūs tuos pinigus panaudojote.

Jochazas, Korėjus ir Lamechas žiūrėjo į šeimininką, nežinodami, ką pasakyti.

– Jochazai, štai penki talentai. Tu turi daugiau patirties, todėl tau aš duodu daugiau.

– Korėjau, tau aš noriu duoti du talentus. Panaudok juos išmintingai.

– Lamechai, žinau, kad tu jaunas. Tai šansas išmėginti, ką tu sugebi. Štai vienas talentas. Taigi, vyručiai, po keleto mėnesių aš grįšiu, ir jūs turėsite atsiskaityti už tų pinigų panaudojimą.

Ir štai trys tarnai išsiskirstė į namus. Kiekvienas buvo susirūpinęs tuo, kaip geriau panaudojus šeimininko patikėtus pinigus.

Jochazas įdėjo pinigus į namų statybą. Korėjas nusipirko žemės sklypą, kad surinktų didelį derlių. O Lamechas taip ir nesugalvojo, kur įdėti pinigus. Jis pažiūrėjo, kaip du jo draugai panaudojo savo pinigus ir pagalvojo: “Ką pasakys šeimininkas, jei aš nusipirksiu namus ir negalėsiu jų parduoti? O ką jis pasakys, jei nupirktame sklype nieko neužaus? Kaip reiktų pasielgti su man duotu talentu?”

Galiausiai jam kilo mintis. Kitą naktį Lamechas iškasė duobę savo sode, užkasė gautąjį talentą ir pasodino ten krūmą, kad įsimintų tą vietą.

Po kurio laiko Lamechas pasijuto nejaukiai, kadangi Jochazo pastatytas namas buvo parduotas už didelius pinigus. Korėjas dėka gauto derliaus taip pat padaugino šeimininko patikėtus pinigus. Lamechas pagalvojo, kad jis būtų galėjęs taip pat panaudoti savąjį talentą su didesne nauda. Bet tada jam prieš akis iškilo nepatenkintas šeimininko veidas, jei talentas būtų prarastas.

Ir štai tarnus pasiekė žinia, kad šeimininkas grįžo ir nori pamatyti savo tarnus. Jie visi atėjo paskirtu laiku. Jochazas ir Korėjas atrodė ramūs ir patenkinti. O Lamechas truputį nervinosi.

– Taigi, – tarė šeimininkas, – kaip mums sekėsi?

Jochazas pradėjo atsiskaitinėti už atliktą darbą:

– Aš įdėjau pinigus į namo statybą. Taigi aš gavau dvigubą pelną. Dabar jau yra dešimt talentų.

– Puikus darbas! – džiaugsmingai pasakė šeimininkas. – O kaip tavo reikalai, Korėjau?

– Namo statyba reikalauja įtraukti daug žmonių, todėl aš nusprendžiau nupirkti žemės sklypą ir jį apsėti. Gautas derlius davė dvigubą pelną. Dabar mes turime keturis talentus sidabro.

Šeimininkas nusišypsojo ir tarė:

– Tai taip pat sėkmingas sandėris. Gerai! Lamechai, tavo talentas taip pat pagausėjo? Kaip tu jį panaudojai?

Lamechas negalėjo pakelti akių. Tuo metu jis norėjo būti bet kur, tik ne čia.

– Aš... gerai... Tai buvo...

Šeimininkas atidžiai pažvelgė į savo tarną. Lamechas giliai atsiduso ir pasakė:

– Aš užkasiau savąjį talentą, nes bijojau, kad jūs pyksite, jei jį prarasiu.
Šeimininko veidas paraudo.
– Ką tu padarei?
– Aš... Aš jį užkasiau, – sumurmėjo Lamechas.
– Gražink šį talentą Jochazui ir dink man iš akių, – piktai pasakė šeimininkas.
Lamechas išėjo. Dabar jis suprato, kad šeimininkui buvo svarbu ne tai, kas atsitiks su talentu, o tai, kad tas talentas buvo naudojamas. Jei Lamechas turėtų dar vieną šansą!
Po to, kai Lamechas išėjo, šeimininkas atsigrėžė į Jochazą ir Korėją ir pasiūlė:
– Na, gerai. Papietaukime, o paskui jūs man smulkiai papasakosite apie savo reikalus.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamokos įspūdžiais

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Kur dėti talentus?”

Nupieškite dėžutę ir ant jos užrašykite šios pamokos įsimintiną tekstą.

Pradėkite mintinai mokytis įsimintiną tekstą.

Pasimelskite, kad Dievas parodytų jums, kokiomis dovanomis, arba talentais Jis jus apdovanojo.

Pirmadienis

Perskaitykite Mato 25, 14–18.

Kokius talentus jūs turite ir kaip galima juos ugdyti?

Sudarykite savo talentų sąrašą ir užrašykite juos savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis įvykdytų Savo planą dėl jūsų talentų ugdymo.

Antradienis

Perskaitykite Mato 25, 19–25.

Pažiūrėkite per televiziją kokią nors sporto laidą.

Sugretinkite sportininkų treniruotes su jūsų talentų ugdymu.

Paprašykite Dievo padėti jums ugdyti savo talentus tam, kad teisingai Jam tarnautumėte.

Trečiadienis

Perskaitykite Mato 25, 26–28.

Perpasakokite šį pasakojimą dabartinėmis aplinkybėmis.

Panaudokite šiandieną vieną ar du savo talentus kokiame nors naudingame darbe.

Pasimelskite, kad Dievas parodytų jums, kokių dar talentų jūs turite.

Ketvirtadienis

Prisiminkite biblines istorijas, kur žmonės panaudojo savo talentus taip, kaip tik galėjo geriausiai.

Patyrinėkite su draugais arba jūsų šeimos nariais klausimą, kaip galima geriausiai išsaugoti Dievo jums duotus talentus.

Pasimelskite, kad jūs visada panaudotumėte savo talentus kuo geriau.

Penktadienis

Drauge su jūsų šeimos nariais namų pamaldų metu suvaidinkite tyrinėjimą Biblijos pasakojimą.

Tegul kiekvienas šeimos narys įvardija po vieną kiekvieno dalyvio talentą.

Padarykite savo namiškiams staigmeną, panaudodami savo dovanas.

Pasimelskite, kad kiekvienas jūsų šeimos narys geriausiai panaudotų jam dovanotus talentus.

8 pamoka

Netylėk

Įsimintinas tekstas: “Nebijok! Kalbėk ir netylėk! Aš esu su tavimi” (Apd 18, 9).

Tyrinėjimo tekstai: Apd 9, 15–16; 20, 22–24.

Pagrindinė mintis. Mes tarnaujame Dievui, kai sunkiomis aplinkybėmis liudijame apie savo tikėjimą.

Atsistokite, pasistiebkite tiek, kiek tik įmanoma. Kaip jaučiatės? O dabar įsivaizduokite, kad buvote sukaustyti grandinėmis ir negalėjote net išsitiesti. Į panašią padėtį kadaise buvo patekęs Paulius. Daugelis, būdami jo vietoje, būtų puolę į depresiją, bet Paulius buvo tvirtas ir nenustojo liudyti apie Kristų.

Nešvarioje kalėjimo kameroje buvo niūru. Blausus šviesos spindulys skverbėsi pro prie pat lubų esantį langą. Ploni drabužiai negalėjo sušildyti nuo šalčio ir drėgmės ant akmeninių grindų sėdinčių kalinių. Sunkios grandinės, kuriomis buvo sukaustyti jų riešai ir kulkšnys, žvangėjo vos pasijudinus. Plaukai susivėlė po ilgų kalinimo mėnesių. Tie žmonės laukė mirties bausmės.

Jau nebe pirmą kartą Paulius buvo tarp kalinių. Bet tai galėjo būti paskutinis kartas. Jo gyvenimas, pašvęstas tarnauti Kristui, buvo ne iš lengviausių. Penkis kartus jį plakė rimbais žydai, tris kartus buvo užmėtytas akmenimis, tris kartus išgyveno laivo sudužimą, daugelį dienų ir naktų praleido virš jūrų. Pauliaus gyvenimas visą laiką buvo pavojuose: nuo žydų, upių, netikrų brolių, plėšikų miestuose ir svetimuose kraštuose. Kartais jis likdavo be nakvynės, maisto ir vandens. Jam tekdavo šalti ir likti nuogam. Tad kalėjime jis nesitikėjo nieko naujo.

Bet kiekvieną kartą, būdamas tokiose aplinkybėse, Paulius rasdavo galimybę pasakoti aplinkiniams žmonėms apie Jėzų. Išgyvenęs laivo sudužimą ir būdamas Maltos saloje, Paulius daugelį žmonių atvertė į Kristų. Būnant namų arešte Romoje, kuris tęsėsi apie dvejus metus, jis skelbė Evangeliją savo sargybiniais, tuo pačiu metu ir savo lankytojams. Paulius nešė išganymo žinią pirmiausia vergams ir beturčiams, o po to turtuoliams ir imperatoriaus artimiesiems, net pačiam Neronui. Imperatorius buvo nepaprastai žiaurus žmogus, jo geležinė ranka valdė visą tuometinį civilizuotą pasaulį. Kas tik išdrįsdavo ištarti prieš jį bent vieną žodį, būdavo nubaudžiamas mirtimi be jokio pasigailėjimo. Tai lietė ir jo paties motiną. Jis neapkentė krikščionių ir Romoje išžudė tūkstančius tikinčiųjų. Kai Paulius buvo suimtas kaip sukilimo prieš valdžią kurstytojas, jis neturėjo nė mažiausios vilties sulaukti cėsoriaus pasigailėjimo. Bet Dievas turėjo Savo planą dėl Pauliaus susitikimo su imperatoriaus aplinka. Dievas žinojo, kad Jis gali pasikliauti apaštalu, ir šis, savo ruožtu, panaudos susitikimo su aukštuomene galimybę skelbti. Romos kalinys, kurį iškvietė išklaudyti jo apsigynimo kalbos, labiau buvo panašus į šiuolaikinį teisėją. Niekas su Neronu nesielgė taip drąsiai, kaip Paulius.

“Mano pirmajame apsigynime nė vieno nebuvo su manimi, visi mane paliko, – rašė Paulius Timotiejui (2Tim 4, 16). – Viešpats buvo su manimi ir mane sustiprino, kad per mane toliau skelbimas pasiektų pilnatvę ir visos tautos jį išgirstų; Jis mane ištraukė iš liūto nasrų” (7 eil.).

Skirtingai nuo kitų žmonių, kurie, stovėdami prieš imperatorių, drebėdavo iš baimės, Paulius išlaikė ramybę ir liudijo apie Jėzų Kristų. Įvairių miestų gyventojai klausėsi Pauliaus pasakojimo apie tai, kaip Jėzus atėjo į mūsų žemę ir mirė ant kryžiaus, išliedamas Savo šventą kraują dėl mūsų nuodėmių apvalymo. Pauliaus žodžiai, o taip pat Dievo ramybė, atsispindinti jo veide, tą dieną paliko neišdildomą pėdsaką jo klausytojų širdyse. Pauliaus kalba padarė įtaką ir Neronui, kuris, savo ruožtu, grąžino jį į kalėjimą, užuot įmetęs apaštalą liūtams sudrąskyti.

Galiausiai Neronas įsakė Pauliui nukirsti galvą, bet net po nuosprendžio paskelbimo apaštalas tęsė skelbti Jėzaus Evangeliją. Daugelis kareivių, dalyvavusių apaštalui įvykdant mirties bausmę, atsivertė dėka Šventosios Dvasios darbo.

Paulius nesiskundė, kad Dievas paliko jį vieną purviname kalėjime. Jo tikėjimas Gelbėtoju buvo nepajudinamas. “Iškovočiau gerą tikėjimo kovą, baigiau bėgimą, išlaikiau tikėjimą. Todėl manęs laukia teisumo vainikas, kuriuo mane tą Dieną apdovanos

Viešpats, teisingasis Teisėjas” – rašė jis savo paskutiniame laiške Timotiejui (2Tim 4, 7–8).

Paulius buvo pašauktas tarnauti Viešpačiui nepaprastai sunkiose aplinkybėse. Bet net kalėjime, stovėdamas prieš patį įžymiausią diktatorių, net mirties akivaizdoje jis ieškojo galimybės liudyti apie savo tikėjimą Dievu. Paulius jautė Viešpaties Artumą pačiose sudėtingiausiose savo gyvenimo aplinkybėse ir visada stengėsi pasidalyti savo tikėjimu su kitais.

Mes nežinome, kas mūsų laukia ateityje. Bet Dievas pažada būti šalia nepriklausomai nuo to, kas su mumis įvyks. “Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos” – pažadėjo Jėzus. Tai Dievo pažadas, kad Jis yra šalia, kas mums benutiktų.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Netylėk”.

Užrašykite įsimintą tekstą ant akmens, kuris primintų jums sunkias sąlygas, kokiose buvo Paulius.

Pradėkite mintinai mokytis įsimintą tekstą.

Melskitės, kad Dievas duotų jums jėgos būti Jo liudytojais net sunkiais laikais.

Pirmadienis

Perskaitykite Apd 16, 22–34.

Pažiūrėkite žemėlapyje Pauliaus antrąją misijos kelionę.

Įsivaizduokite, kokie kiti išmėginimai galėjo tykoti Pauliaus tos kelionės metu.

Melskitės, kad Dievas duotų jėgų skelbti tiems, kuriuos palietė išbandymai.

Antradienis

Perskaitykite Apd 21, 20–40.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką gero stengėsi daryti Paulius būdamas suimtas. Ar jums yra nutikę kas nors panašaus? Kaip galima tokioje situacijoje dalytis savo tikėjimu su kitais?

Melskitės, kad Dievas padėtų jums tarnauti Jam net tada, kada jus melagingai kaltina.

Trečiadienis

Perskaitykite Apd 23, 9–11.

Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje aprašykite drąsų poelgį, kokį jūs neseniai atlikote.

Palyginkite savo poelgį su Pauliaus pokalbiu su įpykusiais žmonėmis.
Parašykite giesmę arba eilėraštį apie Pauliaus išgyvenimą.
Melskitės, kad visada išlaikytumėte drąsą gąsdinančiose aplinkybėse.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Apd 28, 17–20.

Iškirpkite iš popieriaus arba žurnalo straipsnį apie tuos, kurie yra pasodinti į kalėjimą, ir užklijuokite jį ant kieto popieriaus.

Pamėginkite aplankyti vietinį policijos poskyrį ir pažiūrėti, kaip atrodo kalėjimo kamera.

Melskitės už tuos kalinius, ypač už tuos, kas ten pateko nekaltai.

Penktadienis

Drauge su namiškiais šeimos pamaldose perskaitykite šiuos tekstus: Apd 9, 15; Apd 21, 27–40 ir Rom 5, 3–5.

Prisiminkite, kaip Dievas pasirinko Paulių tarnavimui, ir pakalbėkite apie tai, kaip ryžtingai Paulius vykdė jam uždėtą misiją. Kokiam tarnavimui Dievas kviečia jus ir jūsų šeimą?

Įteikite jūsų pasirinktam žmogui “Pauliaus atkaklumo sertifikatą” ir pasakykite tam žmogui, kad šis sertifikatas yra apdovanojimas už drąsą ir ryžtą. Jei tokio sertifikato neturite, tai padarykite jį patys, užrašydami popieriaus lape žodžius, užrašytus Romiečiams 5, 3–5, panaudojant to žmogaus vardą.

9 pamoka

Valgis, gėrimas ir ... būkite sveiki!

Įsimintinas tekstas: “Ar valgote, ar geriate, ar šiaip ką darote, visa darykite Dievo garbei” (1Kor 10, 31).

Tyrinėjimo tekstai: Danieliaus 1 sk.

Pagrindinė mintis. Mes tarnaujame Dievui, kai rūpinamės savo sveikata.

Ar teko jums, matant daugybei žmonių, atsisakinėti kokio nors valgio, nes žinote, kad jis nepasitarnaus jūsų sveikatai? Jei jums taip nutiko, tai jūs galite geriau suprasti,

ką išgyveno Danielius. O jei ne, tai tiesiog pasistenkite įsivaizduoti, ką reiškia atsisakyti vykdyti karaliaus įsakymą.

Dar būnant paaugliu, Danieliui teko patirti gyvenimo sunkumų. Jeruzalė, jo nuostabioji tėvybė, buvo Babilono kariuomenės užpulta ir užimta. Karalius, jo šeima, patarėjai, o taip pat visa žydų kariuomenė, amatininkai ir dailininkai buvo paimti į nelaisvę. Danielius, drauge su savo trim draugais, taip pat atsidūrė tarp belaisvių. Jiems, tikriausia, teko nueiti tūkstančius kilometrų, kad patektų į Babiloną.

Ten jų laukia puiki ateitis. Karalius Nebukadnecaras įsakė vyriausiajam rūmų pareigūnui išrinkti iš belaisvių gabius jaunuolius ir padaryti juos babiloniečiais. Juos turėjo paruošti tarnauti karaliaus rūmuose. Jie turėjo išmokti įvairių kalbų ir mokslų. Tiems jaunuoliams davė naujus, babilonietiškus vardus. Ir, žinoma, jie turėjo maitintis nuo karaliaus stalo.

Danielius ir jo draugai suprato, kad daug kas gyvenime vyksta ne pagal jų valią. Jie nenorėjo, kad jų miestas būtų užpultas. Jie nesiekė būti belaisviais. Tuo labiau ne savo valia jie paliko savo šalį. Bet, nepaisant susiklosčiusių aplinkybių, jie nusprendė likti ištikimi Dievui, rūpindamiesi savimi taip, kaip buvo išmokyti savo šeimose. Tie jaunuoliai panorą pasirinkti tokį gyvenimą, kad viskuo, ką jie bedarytų, būtų pašlovintas didžiojo Dievo vardas.

Pirmas išbandymas juos palietė pietų metu. Karališkas stalas buvo apkrautas valgiais, kurių izraelitai jaunuoliai negalėjo valgyti. “Danielius apsisprendė nesiteršti karaliaus stalo valgiais ir vynu, todėl paprašė rūmų vyriausiąjį pareigūną leisti jam nesusiteršti” (Dan 1, 8).

Nepaklusnumas karaliui galėjo užsibaigti dideliais nemalonumais. “Bet rūmų vyriausiasis pareigūnas įspėjo Danielių: ‘Aš prisibijau savo viešpaties karaliaus. Jis nustatė, ką jūs turite valgyti ir gerti, o jei pastebėtų, kad prasčiau atrodote už kitus jūsų amžiaus vaikus, man reikės savo galva atsakyti karaliui’”. Greičiausia jis nežinojo, kad valgis, kurio prašė Danielius, suteiks gražią išvaizdą, jėgų ir sveikatos. Todėl Danielius pasakė: “Prašom mėginti savo tarnus dešimt dienų. Tebūna mums duodama vien daržovių valgyti ir tik vandens atsigerti. Po to tebūna palyginta tavo akivaizdoje mūsų išvaizda su išvaizda tų vaikinių, kurie valgo karališkus valgius. Taigi, kaip matysi, taip ir pasielgsi su savo tarnais”.

Tai nuskambėjo įtikinamai. Taip buvo mestas iššūkis. Pasibaigus dešimčiai dienų, Danielius ir jo draugai atrodė sveikesni ir pilnesni už kitus jaunuolius. Nuo to laiko jie galėjo valgyti ką tik panorėję.

Bet mūsų herojai ne tik atrodė ar jautėsi geriau. Jie buvo protingesni ir išmintingesni už tuos jaunuolius, kurie nesirūpino savo sveikata taip, kaip to mokė Dievas. Kai jie atėjo pas Nebukadnecarą, “karalius, pasikalbėjęs su jais, nerado tarp jų visų nė vieno, kuris prilygtų Danieliui, Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai, todėl jie buvo paimti į karaliaus tarnybą. Kai tik karalius kreipdavosi į juos klausimu, reikalaujančiu

išminties ir pažinimo, jis rasdavo juos dešimt kartų pranašesnius už visus karalystės magus ir kerėtojus” (Dan 1, 19–20).

Pasirinkimas sveiko maisto gali pasirodyti ne toks svarbus klausimas, kad reiktų stotį į karą, kai esi suvaržytose aplinkybėse. Bet tie jaunuoliai pažadėjo Dievui būti paklusniais iki galo, ir tai atsispindėjo visose jų gyvenimo sferose. Jie pasižadėjo Dievui pašlovinti Jį visu kuo, ką jie darė. Tai taip pat reiškia ir rūpinamąsi savo sveikata bei sekimą Jo vedimu.

Kiekvienam iš mūsų kas dieną tenka priimti sprendimus. Ir nesvarbu, ar mes jauni, ar seni. Mes galime šlovinti Dievą už Jo nuostabias dovanas ir panaudoti jas taip, kaip to moko Viešpats. Kaip ir Danielius, mes galime pasirinkti paklusnumą Dievui visame kame, ką mes bedarytume: valgome ar geriame, plaukiojame ar bėgiojame, ilsimės ar kvėpuojame grynu oru. Viskas gali būti Dievo, mūsų Kūrėjo, garbinimu.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtos pamokos išpūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Valgis, gėrimas ir... būkite sveiki!”

Paimkite tuščią butelį nuo produktų, ant popieriaus lapo užrašykite įsimintą tekstą ir priklijuokite jį ant butelio. Pastatykite jį tokioje vietoje, kur visą savaitę galėtumėte dažnai jį matyti.

Išeikite šiandieną pasivaikščioti.

Pradėkite mintinai mokytis įsimintą tekstą.

Melskitės, kad galėtumėte nuspręsti teisingai rūpintis savo kūnu, kad palaikytumėte sveikatą.

Pirmadienis

Perskaitykite Dan 1, 1–5.

Danielius buvo kilęs iš karališkos šeimos. Suraskite Biblijoje tekstą, pasakojantį apie tai, kad jūs taip pat esate “karališkoji kunigystė”.

Užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje, ką reiškia būti karališkos šeimos nariu.

Išgerkite stiklinę vandens. Ar kiekvieną dieną išgeriate po aštuonias stiklines vandens? Melskitės, kad Viešpaties malonė nukreiptų jūsų gyvenimą į Jį.

Antradienis

Perskaitykite Dan 1, 6–10.

Sudarykite sąrašą įvykių, įvykusių Danieliaus gyvenime.

Nuspręskite, kokį valgį valgysite.

Užrašykite priimtą sprendimą į savo Biblijos tyrinėjimo knygutę.

Šiandieną padarykite keletą fizinių pratimų.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums rūpintis jums suteikta sveikata.

Trečiadienis

Perskaitykite Dan 1, 11–14.

Nupieškite, kaip jūs įsivaizduojate Danieliaus požiūrį į karaliaus rūmų vyriausiojo pareigūno įsakymą.

Įsivaizduokite, ko meldėsi Danielius prieš kalbėdamasis su vyriausiuoju pareigūnu. Užrašykite savo mintis savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje.

Surašykite, ką šiandieną valgėte. Ar visi tie patiekalai buvo naudingi sveikatai?

Melskitės, kad Dievas padėtų būti drąsiems sudėtingose situacijose.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Dan 1, 15–21.

Patyrinėkite vieną iš Dievo duotų pažadų tiems, kas yra gundomi (1Kor 10, 31).

Parašykite šlovinimo giesmę arba eilėrašį.

Maldoje padėkokite Dievui už Jo pažadus.

Penktadienis

Su šeimos nariais suvaidinkite Danieliaus 1 skyrių.

Pagiedokite giesmę arba perskaitykite eilėrašį, kurį parašėte ketvirtadienį.

Aptarkite su namiškiais 1 Korintiečiams 6, 19. Ką šis tekstas kalba apie tai, kokį gyvenimo būdą verta pasirinkti.

Melskitės, kad Dievas padėtų jums pašlovinti Jį viskuo, ką jūs bedarytumėte.

10 pamoka

Ugnies glėbyje

Įsimintinas tekstas: “Tebūna pašlovintas... Dievas. Jis atsiuntė Savo angelą ir išgelbėjo Savo tarnus, kurie Juo pasitikėjo! Jie nepakluso karaliaus įsakui ir sutiko verčiau atiduoti savo kūnus, negu kokiam kitam dievui tarnauti ir jį garbinti, išskyrus jų pačių Dievą” (Dan 3, 28).

Tyrinėjimo tekstas: Danieliaus 3 sk.

Pagrindinė mintis. Mes šloviname Dievą pasitikėdami Juo, nes Jis yra šalia mūsų bet kokioje situacijoje.

Ar yra tekę patirti kitų spaudimą, kada jūs atsisakėte ką nors daryti? Tada jūs galėsite suprasti, ką jautė trys Danieliaus draugai, kai karalius ir visi imperijos gyventojai nusilenkė auksinei statulai, o jie to nepadarė.

Netrukus po atvykimo į Babiloną, karalius Nebukadnecaras atkreipė į Danielių dėmesį. Kartą karalius pasapnavo keistą statulą, ir jis ėmė ieškoti žmogaus, kuris galėtų jam išaiškinti sapno reikšmę. Danielius paprašė Dievo atskleisti jam sapno paslaptį ir tokiu būdu jis galėjo karaliui paaiškinti jo reikšmę. Tas sapnas buvo pranašiškas. Jame buvo parodytos karalystės, kurios pakeis imperatoriaus Nebukadnecaro Babiloną. Už tai, kad Danielius įminė karaliaus sapną, jis buvo iškeltas virš visų Babilono viršininkų ir išminčių. Jis paprašė, kad trys jo draugai, kuriuos dabar vadino Šadrachu, Mešachu ir Abed Negu, būtų paskirti valdyti Babilono sritį.

Nebukadnecaras įsitikino Danieliaus Dievo galia po to, kai buvo įmintas jo sapnas. Bet laikui bėgant jis vis mažiau tikėjo, kad jo karalystė nebus amžina. Iš viso, ką Danielius kalbėjo, Nebukadnecaras labiausiai įsiminė žodžius: “Tu esi ta aukso galva”.

Nebukadnecaro patarėjai pasiūlė jam padarydinti statulą, panašią į tą, kurią jis matė sapne, tik kad ji visa būtų gryno aukso, kas simbolizuotų amžiną, nenugalimą karaliavimą.

Babilono gyventojai buvo užkietėję stabmeldžiai. Jie statė puikias statulas savo dievams. Bet niekada jie dar nebuvo matę stabo, tokio kaip ši statula. Jos aukštis buvo maždaug kaip devynių aukštų pastato, o ji visa buvo nulieta iš gryno aukso. Statulą pastatė lauke už miesto, tad ją buvo galima matyti iš toli. Tos statulos pašventinimo ceremonija skaitėsi pamaldomis. Į šitas iškilmes buvo sukviesti visų Babilono sričių valdytojai.

Be abejo, Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas žinojo, kad jie taip pat turi dalyvauti toje ceremonijoje, kadangi tie trys draugai buvo svarbūs srities valdytojai. Jie taip pat žinojo, kad jiems teks dalyvauti pašventinimo ceremonijoje ir nusilenkti tai statulai. Bet jie turėjo pakankamai laiko apgalvoti, ar verta paklusti karaliaus įsakui.

Paskirtą dieną Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas atvyko į ceremoniją, kaip ir buvo įsakyta, bet, kai nuskambėjo komanda nusilenkti statulai, jie liko stovėti. Tie jaunuoliai galėjo garbinti ir tarnauti tik vienam Dievui, kuris gyvena danguje.

Tų belaisvių aukšta padėtis kėlė pavydą daugeliui babiloniečių. Tad jie iš karto nubėgo pas Nebukadnecarą pranešti, kad trys žydai atsisakė tarnauti jo dievui ir nusilenkti jo statulai. Karalius įsiuto. Jis pasikvietė visus tris ir davė jiems dar vieną šansą, prigrąšinęs įmesti į degančią krosnį, jei vėl parodytų nepaklusnumą. Žinoma, Šadrachui, Mešachui ir Abed Negui buvo labai baisu, bet jie su tikėjimu ištarė: “Mums

nėra reikalo ką nors tau atsakyti. Jei mūsų Dievas, kuriam tarnaujame, gali mus išgelbėti iš ugnimi plieskiančios krosnies ir tavo rankos, karaliau, teišgelbsti” (Dan 3, 16–17).

Tie jaunuoliai buvo įsitikinę, kad jų Dievas gali juos išgelbėti net iš degančios krosnies. Bet ne ta buvo priežastis, kodėl jie atsisakė pagarbinti statulą. Jie tęsė: “Bet jeigu ne, karaliau, tebūna tau žinoma, kad mes tavo dievams netarnausime ir aukso statulos, kurią tu pastatei, negarbinsime” (Dan 3, 18).

Danielius ir trys jo draugai, atsisakę valgyti valgį nuo karaliaus stalo, dabar parodė savo tikėjimą ir priklausymą Dievui. Jie neleido, kad aplinkybės nustatytų jų poelgius. Tie jaunuoliai nusprendė garbinti tik Dievą.

Ėjo laikas. Tie jaunuoliai žinojo, kad Dievas gali juos išgelbėti iš degančios krosnies. Bet jei Jis nematys reikalo juos išgelbėti dabar, jie norėjo likti ištikimi Jam iki galo.

Dievas įvertino tų trijų jaunuolių ištikimybę ir išgelbėjo juos.

Ar mes tarnaujame Dievui tik todėl, kad Jis gali ką nors dėl mūsų padaryti? Ne. Mes garbiname Dievą atsidėkodami Jam už tai, ką Jis jau padarė dėl mūsų. Mūsų tarnavimas – tai atsakymas į Jo išganančią malonę. Niekas negalės sukliudyti mums išlaikyti tikėjimą Juo. Aplinkybės gali pajudinti mūsų pasitikėjimą Dievu, bet Jo ramus Artumas vis tiek liks su mumis.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtos pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Ugnies glėbyje”.

Nupieškite ant popieriaus lapo liepsną, iškirpkite tą piešinį ir užrašykite ant jo įsimintiną tekstą.

Maldoje paprašykite Dievo duoti jums tokią pat drąsą tarnauti Jam, kokią turėjo Danieliaus draugai.

Pirmadienis

Perskaitykite Dan 3, 1–7.

Palyginkite statulos aukštį su kokio nors pastato jūsų vietovėje aukščiu.

Paskaičiuokite, kiek šalies valdytojų lygių atvyko į pašventinimo ceremoniją.

O kiek valdymo lygių yra jūsų šalyje?

Pasimelskite už tuos jūsų valstybės valdininkus, kurie yra atsakingi už religijos laisvę.

Antradienis

Perskaitykite Dan 3, 8–12.

Pagalvokite, kas slėpėjo už tų spąstų.

Kiek daug įvairiausių intrigų naudojama ir mūsų laikais?
Melskitės, kad visada išlaikytumėte ištikimybę Dievui.

Trečiadienis

Perskaitykite Dan 3, 13–18.

Paskirkite susitikimą su draugu ir praleiskite tą laiką Dievo pagarbinimui.

Savais žodžiais užrašykite trijų draugų atsakymą. Kaip galėtumėte šį atsakymą panaudoti tada, kai esate gundomi?

Melskitės, kad Viešpats suteiktų jums pergalę gundymuose.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Dan 3, 19–25.

Įsivaizduokite trijų draugų susitikimą su Danieliumi po to, kai jie išėjo iš degančios krosnies.

Parašykite straipsnį apie tuos įvykius.

Melskitės už tuos, kas šiuo metu išgyvena sunkius laikus.

Penktadienis

Perskaitykite Dan 3, 26–30.

Uždekite žvakę šeimyninių pamaldų metu. Palaikykite savo ranką šalia liepsnos ir pajauskite, kokia ji karšta. Kaip manote, ar galima palyginti žvakės liepsnos temperatūrą su degančios krosnies temperatūra?

Kartu su šeimos nariais pakalbėkite apie tai, kaip galima pagerinti namų pamaldas. Maldoje paprašykite Dievo vadovauti jūsų šeimai tarnaujant Jam.

11 pamoka

Klūpintis karalius

Įsimintinas tekstas: “Dabar aš, Nebukadnecaras, šlovinu, aukštinu ir garbinu Dangaus Karalių, nes visi Jo darbai teisingi ir Jo keliai teisūs; Jis gali pažeminti išdidžiai besielgiančius” (Dan 4, 34).

Tyrinėjimo tekstai: Danieliaus 4 sk.

Pagrindinė mintis. Mes šloviname Dievą už Šventąją Dvasią, kuri keičia mūsų išdidžias širdis.

Ar teko sutikti žmogų, laikantį save santūriu ir ramiu? Tikriausia, jūs pripažįstate sau, kad nesate tokie. Bet jei jums teko girdėti taip sakant: “Aš – nusizėminimo įsikūnijimas”, – jums, be abejo, kilo noras, kad tas žmogus nuolankiai atsiklauptų prieš Dievą.

Nebukadnecaras buvo toks žmogus. Taip, jis buvo pats didžiausias valdovas, kokį tik žinojo pasaulis. Biblija jį vadina “karalių karaliumi” (Ez 26, 7). Jis laikė pačią didžiausią žemėje kariuomenę. Apie jo didingus architektūrinius statinius su susižavėjimu kalbėjo visas pasaulis. Jis buvo ypatingas žmogus, ir jis tai žinojo.

Bet Dievas turėjo Savo planą tam galingajam žmogui. To plano tikslas buvo Nebukadnecaro nusizėminimas, kad jis pašlovintų Dangaus Dievą. Po to, kai Danielius išaiškino karaliaus sapną apie statulą, Nebukadnecaras pasakė: “Iš tikrųjų jūsų Dievas yra dievų Dievas, karalių Viešpats” (Dan 2, 47). Tas žingsnis buvo žengtas teisinga linkme, bet neužteko tai pripažinti vien žodžiais. Nabukadnecaras negalėjo susitaikyti su mintimi, kad jo karalystė nebus amžina. Tai pastūmėjo pastatyti aukso statulą ir Šadracho, Mešacho bei Abed Nego nubaudimą ugnimi. Kai tie jaunuoliai buvo išgelbėti iš ugnies, Nebukadnecaras vėl pašlovino Dievą, sušukdamas: “Tebūna pašlovintas Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievas! (Dan 3, 28).

Bet ir po to Dievas nenustojė darbuotis prie Nebukadnecaro širdies. Karalius sapnavo dar vieną sapną, kuris vėl atėmė jam ramybę. Vėl jis pasikviečia Danielių. Karalius sapnavo didžiulį medį, stovintį žemės viduryje. Jo viršūnė siekė dangų, ir iš visų žemės kraštų buvo galima jį matyti. To medžio lapai buvo puikūs, jis davė labai daug vaisių, žvėrys ir paukščiai rado pavėsį po šiuo medžiu, kur jie galėjo pailsėti. Ir štai didysis Budėtojas nužengė iš dangaus ir paskelbė, kad tas medis turi būti nukirstas, jo šakos nukapotos, lapai nubraukti, vaisiai išmėtyti. Žvėrys ir paukščiai pasišalins, bet kelmas liks žemėje.

“Surištas geležies ir vario grandine, teguli jis gležnoje žolėje. Temaudo jį rasa iš dangaus, tebūna jo dalia su gyvuliais, ėdančiais laukų žolę. Tebūna pakeista jo žmogaus širdis, tebūna jam duota žvėries širdis ir tepraslenka pro jį septyni laikotarpiai” (Dan 4, 12–13).

“Tu būsi išguitas iš žmonių tarpo, tavo buveinė bus tarp laukų žvėrių, tu turėsi būti žolę kaip jaučiai, būsi maudomas rasos iš dangaus,” – taip Danielius išaiškino Nebukadnecaro sapnuotą sapną (Dan 4, 22).

Praėjo septyneri metai, kol Nebukadnecaras pripažino, kad Dievas valdo žemės karalius, teikia žmonėms palaimas. Po to, lyg žemėje likusios šaknys, karaliui sugrįžo protas ir ankstesnė išvaizda.

“Todėl, o karaliau, tebūna tau priimtinas mano patarimas: išpirk savo nuodėmes teisumo darbais, o savo nusikaltimus – gailėstingumu vargšams. Tuomet tavo gerovė bus patvari” (Dan 4, 24).

Kurį laiką Nebukadnecaras klausė Danieliaus patarimo, bet jo širdis nepasikeitė. Dievas laukė ir laukė, bet karaliaus charakteris liko nepasikeitęs. Karalius vis dar didžiavosi tuo, kad yra galingiausias valdovas. Praėjus metams po to, kai jis sapnavo medį, Nebukadnecaras, vaikščiodamas po savo puikius rūmus, tarė: “Argi ne šaunus tas Babilonas, kurį pasistačiau didele galybe kaip karališką buveinę savo didenybės garbei?” (Dan 4, 27). Dar nebaigus pasakyti tų žodžių, išsipildė pranašystė. Balsas, nuskambėjęs iš dangaus, ištare: “Atimta iš tavęs karalystė. Tu būsi išguitas iš žmonių tarpo, tavo buveinė bus tarp laukų žvėrių” (28–29 eil.). Tuo pat išsipildė tie žodžiai, ir pastaruosius septynerius metus karalius buvo pažemintas prieš pasaulio Valdovą.

Po septynerių metų Nebukadnecarui grįžo protas, ir jis viešai pripažino Danguos Dievą: “Dabar aš, Nebukadnecaras, šlovinu, aukštinu ir garbinu Danguos Karalių, nes visi Jo darbai teisingi, ir Jo keliai teisūs; Jis gali pažeminti išdidžiai besielgiančius” (34 eil.).

Tai paskutiniai Biblijoje paminėti Nebukadnecaro žodžiai. Daug laiko prireikė, kad karaliaus širdis pasikeistų.

Dievas auklėja mus iki tol, kol mes, kaip ir Nebukadnecaras, nepripažįstame Jo buvimą ir aukščiausią valdžią visai gyvybei. Kol gyvename šioje žemėje, Šventoji Dvasia darbuojasi prie mūsų širdžių, leisdama mūsų gyvenime įvairias aplinkybes, kad atverstų mus į Dievą.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Klūpintis karalius”.

Padarykite medį ir pakabinkite ant jo šakų kortelę su joje užrašytu įsimintinu tekstu. Pastatykite tą medį tokioje vietoje, kur jūs galėsite visą savaitę dažnai jį matyti.

Pradėkite mintinai mokytis įsimintiną tekstą.

Melskitės, kad galėtumėte išgirsti, ką Dievas nori jums pasakyti.

Pirmadienis

Perskaitykite Dan 4, 1–6.

Paskaičiuokite, kiek būdų jūs galite panaudoti, kad pradėtumėte bendrauti su kitais žmonėmis.

Pasirinkite vieną iš tų kelių ir, panaudodami jį, šiandieną papasakokite kam nors apie tai, kad Dievas jus myli.

Maldoje paprašykite Šventosios Dvasios, kad Ji pasakytų jums, ką Dievas nori pakeisti jūsų gyvenime.

Antradienis

Perskaitykite Dan 4, 7–15.

Nupieškite arba padarykite darbelį to, ką Nebukadnecaras matė savo regėjime. Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje padarykite sąrašą simbolių, kokius naudoja Dievas, bendraudamas su žmonėmis.

Melskitės, kad jūsų šalies vadovai girdėtų Šventosios Dvasios balsą.

Trečiadienis

Perskaitykite Dan 4, 16–24.

Kas jums kalba apie tai, kad Danielius turėjo atlaidumo dovaną?

Nueikite pasivaikščioti į parką ir pažiūrėkite į medžius. Kaip manote, kodėl Dievas Nebukadnecarą ir jo karalystę palygino su medžiu? (žr. Mt 13, 31–32)

Maldoje padėkokite Dievui už tai, kad Šventoji Dvasia darbuojasi prie jūsų širdžių.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Dan 4, 25–30.

Pamėginkite rasti papildomos informacijos apie šakas arba žvaigždes.

Pagalvokite apie gerą poelgį, kokį padarėte neseniai.

Padėkokite Dievui už tuos gabumus, kokius Jis jums suteikė.

Penktadienis

Perskaitykite Dan 4, 31–34.

Su draugais arba kitais savo šeimos nariais pažaiskite interviu tarp reporterio ir Nebukadnecaro.

Paruoškite vakarienei savo šeimai vaisių salotas ir perskaitykite Galatams 5, 22–23.

Maldoje padėkokite Dievui už tai, kad Jis ne tik parodo jums trūkumus, bet ir padeda jums tobulėti. Paprašykite, kad Šventosios Dvasios vaisius bręstų jūsų gyvenime.

12 pamoka

Liūtai, likę be pietų

Įsimintinas tekstas: “Kai apima baimė, aš pasitikiu Tavimi. Dievu, kurio pažadą šlovinu, Dievu pasitikiu ir nebijau; ką gali mirtingasis man padaryti?” (Ps 56, 4–5).

Tyrinėjimo tekstas: Danieliaus 6 sk.

Pagrindinė mintis. Mes tarnaujame Dievui, tikėdami, kad Jis saugo ir rūpinasi mumis.

Ar buvote kada nors apgauti? Jei taip, tai kaip jautėtės? Ar jautėte nusivylimą, ar pyktį? Mūsų šiandieną tyrinėjamame pasakojime karalius buvo taip apgautas, kad pakišo savo geriausią draugą Danielių. Bet Danielius pasitikėjo Dievu, kuris neleido žūti Savo ištikimam tarnui.

Danielius paseno. Daug įvykių praėjo nuo to laiko, kai jis paliko savo namus Jeruzalėje, dar būdamas paaugliu. Nuo to meto, kai Danielius pasižadėjo būti ištikimas Dievui, jis niekada nenuvylė savo Viešpaties, ir Dievas apsaugojo Danielių ir tris jo draugus. Bet dabar kai kas pasikeitė. Nebukadnecaro anūkas nebuvo toks išmintingas, kaip jo senelis, todėl prarado imperiją. Dabar jos karaliumi tapo Darijus. Naujasis karalius taip pat įvertino Danieliaus gabumus ir kuklumą, jie tapo geri draugai ir dažnai kalbėdavosi apie Dievą.

Bet ši draugystė patiko ne visiems. Kai kurie žmonės, užimantys aukštus postus, pavydėjo Danieliui, tad ieškojo preteksto, kad nuteiktų karalių prieš jį. Vienintelė priežastis, į kurią pavyduoliai galėjo įsitverti, buvo jo ištikimybė Dievui.

Danieliaus priešai ilgai mąstė, planavo ir, pagaliau, jiems toptelėjo “puiki” mintis. Ir štai jie ateina pas karalių.

“Karaliau Darijau, mes žinome, kad tu – didysis karalius. Todėl mes norime, kad per mėnesį visi melstųsi tik tau ir tik tavęs vieno ko nors prašytų”.

“Puiku... Aš nežinau...” – tarė karalius.

“Kas galėtų būti geriau tam, kad užtikrinus tau pagarbą ir ištikimybę, kaip meldimasis tik tau per vieną mėnesį? O jei kas nepaklustų, tai mes tokį žmogų įmesime liūtams sudraskyti”, – pasakė sąmokslininkai.

Karalių toks pasiūlymas labai sugundė. Gerai nepagalvojęs, jis sutiko.

Pilni pikto džiugesio sąmokslininkai klupinėdami nuskubėjo į rūmų kambarį.

Perskaitęs karaliaus įsaką, Danielius suprato, kad tai spąstai jam, bet jo tikėjimas nesusvyravo. Jis nuėjo į savo namus, atvėrė langą, atgręžtą į Jeruzalės pusę, ir atsiklaupė melstis. Taip savo namuose jis meldėsi Dievui kiekvieną dieną tris kartus. Danielius neketino nutraukti tai daryti ir ateityje. Jis prašė Dievo drąsos ir išminties, o taip pat dėkojo Dievui už Jo apsaugą ir rūpestį.

Tada piktieji sąmokslininkai ir patykojo Danieliaus. Juk tai buvo taip paprasta. Jie žinojo, kad, kur Danielius bebūtų, jis kaip įpratęs meldžiasi Dievui paskirtu metu.

Lenkdami vienas kitą, pavyduoliai nuskubėjo pas karalių.

“O, karaliau! Prisimeni įsaką, kurį tu pasirašei? Kai kas nekreipia jokio dėmesio į tai”. Jie stengėsi nusišypsoti, kad jų veidai švyti iš džiaugsmo.

“Kas tas žmogus?” – paklausė Darijus. Jis ėmė įtarti tikruosius tų žmonių kėslus.

“Danielius”, – pasigirdo atsakymas.

Staiga Darijus suvokė, kad jis pateko į spąstus. Jis liepė jiems dingti iš akių. Darijus labai nuliūdo. Kaip dabar jis galėtų išlaisvinti savo draugą?

Artinantis vakarui, sukaupe drąsą, sąmokslininkai grįžo pas Darijų. “Darijau, įstatymas yra įstatymas, ir niekas negali jo pakeisti. Danielius turi būti įmestas į liūtų duobę.” Darijui neliko nieko kito, kaip prieš savo valią įsakyti, kad Danielius būtų įmestas į duobę pas liūtus.

“Atleisk man, – tarė karalius. – Aš tikiu, kad tavo Dievas galės tave išgelbėti”. Tada atnešė akmenį, kurį užrito už duobės angos, ir karalius jį užantspaudavo savo žiedu.

Tą naktį Darijus negalėjo užmigti. Ankstų rytą, vos pradėjus švisti, jis nubėgo prie liūtų duobės.

“Danieliau, Danieliau, ar tu gyvas?”

“O karaliau, gyvuok amžinai! Mano Dievas užčiaupė liūtų nasrus, ir jie negalėjo man pakenkti”, – pasigirdo ramus ir tvirtas atsakymas.

Karalius negalėjo sulaikyti savo džiaugsmo ir liepė Danielių ištraukti iš duobės. O tuos, kurie jį apkaltino, įmetė į duobę pas liūtus. Šį kartą žvėrys nesvyravo. Jie net nemanė atsisakyti pietų antrą kartą.

Darijus parašė dar vieną įsaką. Šį kartą jis pašlovino ne save, o Dievą.

“Šiuo raštu įsakau, kad visoje mano karališkoje valdoje žmonės drebėtų iš baimės Danieliaus Dievo akivaizdoje, nes Jis yra gyvasis Dievas, Jis yra amžinas. Jo karalystė niekada nebus sunaikinta ir Jo valdžia yra amžina. Jis apsaugo ir išgelbsti, daro ženklus ir nuostabius darbus danguje ir žemėje; Jis išgelbėjo Danielių iš liūtų letenų” (Dan 6, 26–27).

Danieliaus Dievas taip pat yra ir mūsų Dievas. Kas mums benutiktų, mes galime pasitikėti Juo.

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Liūtai, likę be pietų”.

Užrašykite įsimintiną tekstą ant popieriaus lapo ir priklijuokite jį ant lėkštės. Padėkite tą lėkštę tokioje vietoje, kur šią savaitę galėtumėte ją dažnai matyti.

Pradėkite mintinai mokyti įsimintiną tekstą.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis saugotų jus.

Pirmadienis

Perskaitykite Dan 6, 1–9.

Paskaičiuokite, kiek jus saugančių daiktų galite rasti savo kambaryje.

Suraskite informaciją apie tai, kaip jūsų šalyje veikia įstatymai.

Pasimelskite šiandieną, stovėdami priešais langą.

Antradienis

Perskaitykite Dan 6, 10–15.

Įsivaizduokite, ko Danielius meldėsi po to, kai buvo išleistas Darijaus įsakas, draudžiantis melstis bet kam, išskyrus karalių.

Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite, ko jūs būtumėte meldęsi, būdami Danieliaus vietoje.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis būtų su jūsų šalies įstatymų leidėjais.

Trečiadienis

Perskaitykite Dan 6, 16–18.

Suraskite žinyne arba enciklopedijoje penkis faktus apie liūtų gyvenimą, kurių anksčiau nežinojote.

Padarykite antspaudą, panašų į tą, kuriuo karalius Darijus patvirtino savo įsaką ir užantspaudavo liūtų duobės angos akmenį.

Maldoje paprašykite Dievo išmokyti jus pasitikėti Juo sunkiose aplinkybėse.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Dan 6, 19–24.

Įsivaizduokite, kad jūs dirbate reporteriu ir imate interviu iš Danieliaus. Užrašykite šį interviu savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje.

Paprašykite draugų arba ko nors iš suaugusių papasakoti atvejį apie tai, kaip Viešpats juos apsaugojo.

Padėkokite Dievui už Jo apsaugą.

Penktadienis

Perskaitykite Dan 6, 25–28.

Imdami pagrindu šį tekstą, parašykite savo šeimos įsaką, šlovinantį Dievą. Tame įsake parodykite savo požiūrį į įpročius ir tikėjimą, kurie jums brangūs.

Šeimos pamaldų metu pagiedokite šlovinimo giesmes.

Padėkokite Dievui už Jo vedimą.

13 pamoka

Karai ir daug baisumų

Įsimintinas tekstas: “Išmintingieji švytės dangaus skliauto spindesiu, o vedusieji daugelį į teisumą bus tarsi žvaigždės per amžių amžius” (Dan 12, 3).

Tyrinėjimo tekstai: Dan 11, 1 – 12, 3.

Pagrindinė mintis. Mes turime pasitikėti Dievu, o ne šio pasaulio galia.

Ar teko jums kariauti? Gal būt jūsų karas apsiribojo tuo, kad šaukėte ant savo brolio ar sesers, arba jautėte pyktį kam nors mokykloje? O gal jums teko stebėti dviejų žmonių muštynes? Dabar pagalvokite, kaip jaustumėtės, jei jus supantys žmonės – ir namuose, ir mokykloje – kariautų vienas su kitu? Maždaug tokį vaizdą pamatė pranašas Danielius.

Įsivaizduokite, kad stovite Babilono rūmų balkone. Karaliaus šiuo metu rūmuose nėra, nes jis su savo kariuomene kariauja su kaimynine valstybe, esančią pietuose. O šalia jūsų stovi ne kas kitas, kaip pats pranašas Danielius.

Jei Danielius galėtų parodyti jums patį aukščiausią to didingo miesto vietą, jis nukreiptų jūsų žvilgsnį į didingus vartus, per kuriuos jis pirmą kartą įžengė dar paauglystėje, paimtas į nelaisvę. Jis taip pat parodytų jums rūmų menes, kur jį atvedė kartu su draugais, kai juos pristatė Nebukadnecarui. Už miesto, lygumoje buvo pastatyta milžiniška aukso statula, o netoliese nuo jos buvo deganti krosnis, į kurią buvo įmesti Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas. O dabar pažvelkite aukščiau viso to, ir jūs pamatysite nepaprastą grožį. Tai – kabantys sodai. Danielius dar nežinojo, kad šie sodai, kaip ir Egipto piramidės, bus įskaityti tarp senovinio pasaulio stebuklų.

Jei stovėdami šiame balkone atidžiai įsiklausysite, tai galėsite išgirsti liūtų riaumojimą. Jis sklinda iš duobės, į kurią buvo įmestas Danielius. Įsiklausykite į garsus vakare, kai liūtai būna alkani, ir jūs galėsite suprasti, kokie jausmai kyla Babilono gyventojams, kai jie girdi tuos garsus.

O šalia rūmų yra vieta, kur Nebukadnecaras neteko proto. Miestiečiai jums pasakytų, kad žolė, kurią karalius šlemštė kaip karvė, vis dar auga tame lauke.

Bet jei Danielius imtų jums pasakoti apie Babiloną, jis atkreiptų jūsų dėmesį į Dievo siųstus regėjimus, kuriuose pranašas pamatė ateities vaizdus.

Danielius papasakotų apie baisų liūtą, lokį ir leopardą, kurie simbolizuoja galingiausias senovinio pasaulio valstybes. Jis jums papasakotų apie baisų žvėrį, kokio niekas niekada nėra matęs ir net negali įsivaizduoti. Jis jums papasakotų apie ožį ir aviną,

apie ragus ir vainikus bei tūkstančius angelų. Jis jums papasakotų, kaip atrodys Karalių Karaliaus sugrįžimas su dangaus debesimis.

Po to Danielius jums papasakotų savo regėjimą karų ir karalių, turinčių galią ir valdžią: “Tai buvo košmaras su daugybe kariuomenių ir mūšių. Kraujo liejimai, plėšimai ir prievarta neturėjo ribų. O žmonės, kuriuos aš mačiau. Jų širdys buvo pilnos išdidumo, turtų troškimo, pykčio ir įžūlumo. Tai buvo nedorėliai, besielgiantys kaip jiems šauna į galvą. Jie kalbėjo ir elgėsi melagingai”.

Buvo visiškai aišku, kad tie žmonės gyvena pagal šio pasaulio kunigaikščio įstatymus, atmesdami Dievą. Bet vėliau savo regėjime Danielius pamatė, kaip Mykolas, Galingasis Didžiūnas, sugrįš, kad išgelbėtų Savo tautą ir sugrąžintų jiems “gražųjį kraštą” (Dan 11, 41) bei įteiktų jiems paveldą.

Per tai, kad žmonės ėmė garbinti “tvirtovių dievą” (Dan 11, 38), o ne ramybės Dievą, prasidėjo karai ir daugybė baisių įvykių.

Žemiškos valdžios ir galios neišgelbės mūsų. Bet kai mes garbiname Ramybės Dievą ir pasitikime Jo žodžiais, tai mums užtikrintas išgelbėjimas nuo karo baisumų ir kančių.

Argi ne tiesa, jog ta žinia verta, kad ją neštume į ašarų ir karų pritvindytą pasaulį?

Sabata

Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą “Karai ir daug baisumų”.

Šios pamokos įsimintiną tekstą užrašykite ant nedidelio popieriaus lapo.

Pritvirtinkite tą lapelį prie jūsų miegamojo šviestuvo. Vakare, kai mokysitės įsimintiną tekstą, pažiūrėkite į dangų. Kokia yra pati ryškiausia žvaigždė, kurią matote? Pagalvokite apie tai, kaip jūs, lyg ryški žvaigždė, galite parodyti teisingą kelią daugeliui žmonių?

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums šviesti šiame pasaulyje kaip žvaigždei.

Pirmadienis

Perskaitykite Dan 11, 2–8.

Užrašykite tuos žodžius stulpeliu dideliame popieriaus lape. Rašykite tuos žodžius ryškiai, pageidautina juodu markeriu. Įtraukite ir tokius žodžius, kaip “karalystė” ir “galingasis”.

Kaip manote, kodėl tie žmonės elgėsi savivaliaudami? Atkreipkite dėmesį į skirtumą tarp tų, apie kuriuos kalbama Danieliaus 11 skyriuje, ir tų, kurie apibūdinti įsimintiname tekste.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums būti tokiems, kokius Jis nori jus matyti.

Antradienis

Centrinėje kokio nors laikraščio vietoje suraskite pastabėlę arba straipsnį apie karo veiksmus. Apibrėžkite tuos žodžius, kuriuos galima priskaityti karinei terminologijai. Įtraukite ir tokius žodžius, kaip puolimas, užgrobimas ir kt.

Suraskite panašius žodžius Danieliaus 11, 9–17.

Raudonu markeriu užrašykite tuos žodžius tame pačiame popieriaus lape, kurį naudojote pirmadienį.

Kokie pakitimai įvyko tarp anų laikų, kada gyveno Danielius, ir mūsų dienų? Kas tarp jų bendro? Pagalvokite apie tai, kas verčia žmones pradėti karą.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums būti taikiems.

Trečiadienis

Danieliaus 11 skyriuje suraskite žodžius, liečiančius jausmus ir emocijas, pavyzdžiui, didžiulis, pykti ir kt.

Mėlynu markeriu užrašykite tuos žodžius lape, kurį užpildėte pirmadienį. Po to senuose žurnaluose suraskite paveikslų su vaizdais žmonių, patiriančių tokias pat emocijas ir jausmus, kuriuos jūs ką tik radote Danieliaus 11 skyriuje. Ar galite rasti paveikslų žmonių, “atvedusių daugelį į teismą”? Kaip manote, kodėl tokių paveikslų rasti labai sunku?

Padėkokite Dievui už tai, kad Jis yra ramybės Dievas.

Ketvirtadienis

Aplankykite savo močiutes ir senelius arba bet ką iš pagyvenusiujų. Papasakokite jiems apie tai, kad jūs tyrinėjate Biblijos istoriją apie ilgą karų istoriją. Paprašykite jų papasakoti apie įvykius, įvykusius karo metu, arba tiesiog apie sunkius laikus, ištikusius jūsų šalį praeityje, o taip pat apie žmones, kurie tuo metu padėjo kitiems.

Penktadienis

Kokiose šalyse vyksta mūšiai šiandieną? Palyginkite karus, vykstančius pasaulyje, su dvasinėmis žmogaus kovomis (žr. Ef 6, 10–17).

Perskaitykite Zacharijo 4, 6 ir pakartokite garsiai įsimintiną tekstą. Pagalvokite apie tai, kaip jūs galėtumėte pademonstruoti tai, kad jėgos šaltinis, apie kurį kalba ši eilutė, yra galingesnis už galią, apie kurią kalbama Danieliaus 11 skyriuje. Kaip Dievo buvimas jūsų gyvenime veikia kitų žmonių gyvenimą?

Papasakokite savo šeimos nariams apie tai, ko išmokote per šią savaitę.

Visi drauge padėkokite Dievui už tai, kad Jis nori padovanoti jums gyvenimą “gražiajame krašte”.